ONBEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ

GENEL-İŞ emek

1 Kasım 1972
YIL : 8 — SAYI : 181
FİYATI : 50 KURUŞ

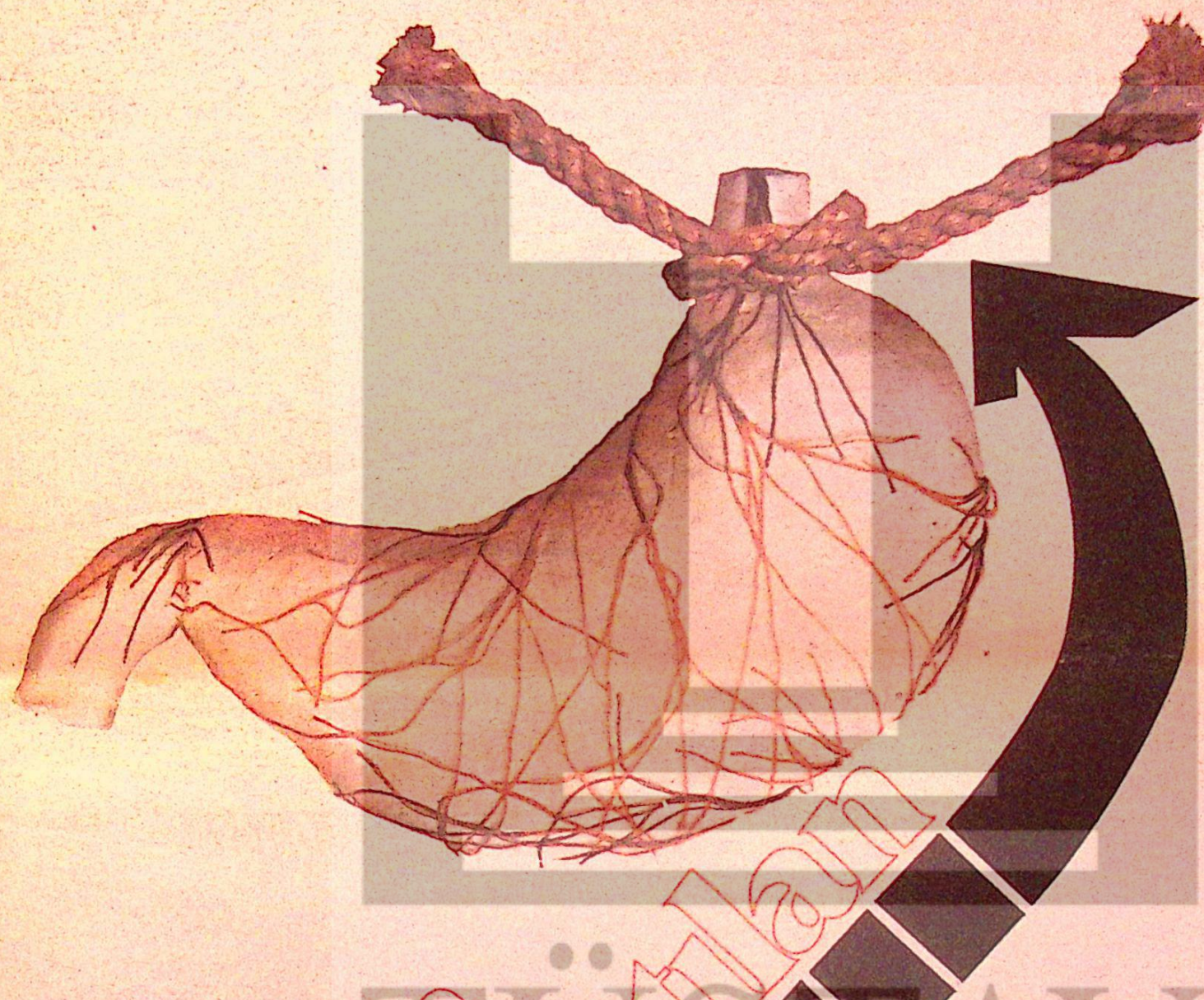

İşçinin mideşmeati DÜĞÜMLENİR

29 EKİM CUMHURİYETİN 49. YILDÖNÜMÜ kutlu olsun

TÜSTAV

Kapaktaki Konu

Asgari Ücretler İlân Edildi... ye...Dağ, fare doğurdu

Asgari Ücret Tesbit Komisyonu tarafından dört bölge esasına göre saptanan yeni Asgari Ücret uygulamasıyla ilgili karar 27 Ekim 1972 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Altı ay süren komisyon çalışmaları sonunda, asgari ücretler 22-25 lira arasında dört gurup halinde tesbit edilmiştir. Komisyonun son toplantısını işçi temsilcileri terketmişlerdir.

Kararın açıklanmasından sonra işçi liderleri, geçim koşulları giderek ağırlaşan çalışan kesimin, saptanan yeni asgari ücretlerle bir kez daha çıkmaza itildiğini ve kaderlerine terkedildiğini söylemişlerdir. Çeşitli işkollarında çalışan işçiler de düşüncelerini aynı yönde açıklamışlardır.

19 Ekim günü işçi kesimi temsilcilerinin aleyhte oylarına rağmen komisyonca kabul edilerek karara bağlanan yeni asgari ücret kararında 1. gurupta İstanbul ili bulunmaktadır. İstanbul'da asgari ücret 25 lira olarak uygulanacaktır.

Asgari ücretin 23,50 lira olarak tesbit edildiği ikinci gurupta ise şu iller bulunmaktadır : Ankara, İzmir ve Kocaeli.

3. gurupta bulunan ve asgari ücretin 23 lira olarak tesbit edildiği iller şunlardır : Zonguldak, Rize, Adana, İçel, Eskişehir, Aydın, Bursa, Sakarya, Kayseri, Kırklareli, Samsun, Manisa, Edirne, Balıkesir, Tekirdağ, Trabzon, Hatay, Artvin, Antalya, Elâzığ, Giresun, Muğla, Çanakkale ve Amasya.

22 lira asgari ücretin uygulanacağı illerimiz de : Malatya, Konya, Kütahya, Bilecik, Erzurum, Siirt, Nevşehir, Uşak, Erzincan, Sivas, Tokat, Kırşehir, Çorum, Diyarbakır, Burdur, Denizli, Kastamonu, Sinop, Afyon, Çankırı, Niğde, Ordu, Maraş ve Yozgat'dır.

Komisyon kararında tesbit edilen asgari ücretlerin 16 yaşından büyük işçilere uygulanacağı açıklandıktan sonra, 16 yaşından küçük işçiler için de guruplar aynı kalmak üzere, 1. gurup için 21; 2. gurup için 20; 3. gurup için 19; 4. gurup için 18,50 lira olarak asgari ücretlerin saptandığı kaydedilmiştir.

Komsiyon kararlarının oylamasında Başkan. **Çetin Ziylan; Orhan Erol, Doğan Günman, Ertan Ziver Saver** ve **Ahmet Necip Ünal** lehte; **Halit Mısırlıoğlu, Mümin Erkunt, Rafet İbrahimoğlu, Ahmet Yoluç** ve **Halûk İltuş** aleyhte oy kullanmışlardır. Ancak lehte ve aleyte oylar eşit bulunduğundan başkanın oyuna itibar edilerek karar kabul edilmiştir. 16 yaşından küçük işçilerin asgari ücretlerinin oylamasında ise, Başkan. **Çetin Ziylan; Orhan Erol, Doğan Günman, Erian Ziver Saver** ve **Ahmet Necip Ünal** lehte; **Mümin Erkunt, Rafet İbrahimoğlu, Ahmet Yoluç** ve **Halûk İltuş'un** aleyhte kalmalarıyla karar alınmıştır.

NASIL KARŞILANDI

Komisyon kararının açıklanmasından sonra sendikal çevreler memnuniyetsizliklerini belirterek, **«Bu defa, komisyondan işçi kesimi olarak çok şeyler bekliyor ve çeşitli işçi kuruluşlarınca hazırlanan raporlara dayanılarak gerçekler inkâr edilmeksizin objektif ölçüler içinde bir asgari ücret tesbitini umuyorduk Ancak gördük ki dağ, fare doğurdu.»** demişlerdir.

→

Bölgeler ve Ücretler

1. Bölge---- 25 TL.

3. Bölge-- 23.—TL.

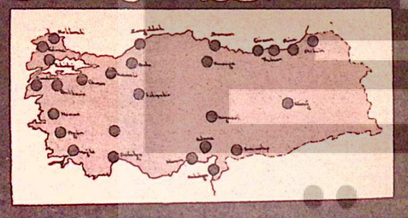

2. Bölge-23.50TL.

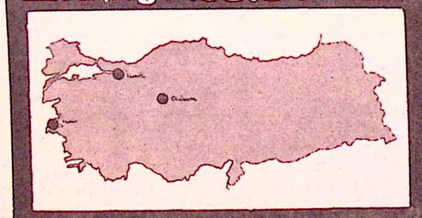

4. Bölge--- 22.—TL.

GENEL-İŞ EMEK

Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası Yayın Organıdır.
1 KASIM 1972
YIL : 8 — SAYI : 181
FİYATI : 50 KURUŞ

Genel - İş Sendikası Adına sahibi **Abdullah BAŞTÜRK**
Genel Yayın Müdürü : **Erol SARAÇOĞLU**
Yazı İşleri Müdürü : **Doğan ARASLI**
Teknik Sekreter : **Avni ÜZGÜREL**
Genel-İŞ Emek'in bu sayısı Ağaç - İş Matbaasında dizilmiş, Genel-İş Basın Bürosunda tertip edilmiş. Filmler Torunoğlu Ofset Tesislerinde hazırlanmış ve Tercüman Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. tesislerinde basılmıştır.

Genel - İş Emek Basın Ahlâk Yasasına Uyar

Yorum

KURT MASALI

Nihayet dağ bir fare doğurdu : Asgari ücret komisyonu, aylar süren tartışmalı toplantılardan, görüşmelerden sonra bir karara vardı. İŞÇİ temsilcilerinin toplantıyı terk ve oylamaya katılmadıkları bir oturumda, asgari ücretler yeniden tespit edildi.

1969 yılından bu yana, piyasada geçer fiatlarda % 50'nin üstünde artışlar olduğu, devletin resmî kuruluşları ve İstatistik enstitüsünün bültenlerinde ilân edilmişken, Asgari Ücret Komisyonundaki İŞVEREN temsilcisi beyler, bunları bilmezlikten geldiler. Aslında, bilmedikleri bir tarafı yoktur işin. Amma, hep ayni teraneyi tekrarlamışlardır :

— İşçi ücretlerine fazla zam yapılırsa, imâlatın ve hizmetin maliyeti yükselecektir. O takdirde, biz de fiatlarımıza yeniden zam yapmak zorunda kalacağız. Enflasyon başlıyacak, ekonomimiz sıkıntıya düşecektir!.

Dünya işçileri bu hikâyeleri 150 yıldır dinlemişlerdir. Türk işçileride, en azından 1963'de yürürlüğe giren çalışma düzeni içinde, ne zaman ücretlere bir zam talep etmişse, hep ayni masalla karşılaşmaktadırlar...

Sermaye çevreleri ve işverenler, kendi aralarında daha önce anlaşmalar yapmakta, şikeler hazırlamakta ve hepsi birden feryada başlamaktadır... Ne zaman bu feryatlar başlıyor biliyor musunuz

— Toplu sözleşmeler yaklaştığında!.
— Başka?
— Bir de, iki yılda bir tespit edilmesi gereken Asgari Ücret müzakerelerinde!..

Gene öyle olmuştur. Aylardan beri, gazetelerde yüksek maaşlı yazarlarının kalemiyle, kendi organları adına yayınlanan bildiri ve demeçlerle halka, kamuoyuna şu görüş telkin edilmeye çalışılmıştır :

— İşçiler çok yüksek ücret istiyorlar. Biz de veremiyoruz. Verirsek batarız. Batmamak için de fiatlarımıza zam yapacağız. Ey ahali, biliniz ki, aldığınız malların fiatları yükselmişse, sebebi biz değil, işçilerdir. Onların yüksek ücret isteklerinden dolayı pahalılık artmıştır!..

Bu yalancı dolmayı yaptıktan sonra, piyasaya çeşitli yollarla sürerler. Sonra da, fakir - fukara çarşıya çıktığında, ateş pahası olmuş fiatları görünce, diyecektir ki :

— Gördünüz mü şu işçilerin yaptıklarına!.. Ücretlerini yükseltmek için baskı yapmışlar, grev ilân etmişler. Zavallı işverenler, fabrikatörler ne yapsın, batmamak için fiatlarını yükseltmişler!

MÜTTEFİKLER

Akıllarından geçen budur beylerin... Oysa, gerçek başka türlüdür. Önce kendileri fiatları yükseltirler, pahalılık alır yürür. İşçiler, küçük memurlar, dargelirliler, topraksız tarım işçileri darboğaza tıkılır. Eskiden 10 liraya aldığını, şimdi 15 - 0 2liraya almak zorunda bırakılırlar. Bu durumda, toplumun, emeğiyle geçinen kesiminin ön örgütlü dilimi olan Sanayi ve Hizmetler sektöründe çalışan işçiler, Anayasal haklarını kullanıp :

— Hayat % 60 pahalılandı. Geçinmeyi bırakınız, sefaletten kurtulmak için, ücretlerimize zam istiyoruz!.

dediklerinde, kabahatı işçinin üzerine yığmayı çok iyi bilen işverenler ve sermaye çevreleri, yaygarayı basarlar :

— Ne yapalım, işçi ücretlerinin artmasından, maliyetimiz yükseldi. Zarar ediyoruz!.

palavrasına başvururlar...

Bütün çabalara, bilimsel araştırma raporlarına, sağlam resmî bültenlere dayanarak İşçi Temsilcilerinin öne sürdükleri talepler kabul edilmemiştir. Güçsüz bir siyasal iktidar nedeniyle, borularını iyice öttüren işverenler dediklerini yaptırmışlardır. Yeni Asgari ücretler, bir kilo et fiatını bile zor bulmuştur.

Buna rağmen, bakıyoruz, hemen her Allahın günü, gazetelerde *bilmem nerenin sanayi odası* başkanı, bir bildiri yayınlıyor :

— Asgari ücretler çok yüksek tutulmuştur. Zarar edeceğiz!.

diyor... Arkasından, İş adamları ve Sanayiciler Derneği Başkanı sazı eline alıyor :

— Bu asgari ücretlerle işin altından kalkamayız!..

diyor.

Ertesi günü, bunların sözcüleri durumunda olan bir politikacı :

— Kalkınmamız için gerekli fonlar, tasarruflar (kârlar) işçi - ücretlerine aktarılırsa, yeni yatırım yapmak mümkün olamaz!

lâfları ediyor... Yani kalkınmanın bütün sıtıntısı, külfeti v e kaynağını sanki işçiler, fakir köylüler, dargelirli küçük memurlar çekmeye, onlar ödemeye mecburmuş gibi... Kendileri ise artık değer'den paylarına düşen milyarlardan hiç fedâkarlığa yanaşmak istemiyorlar. Bıktık usandık bu teranelerden, bayatlamış gerekçelerden!.

İşçilerimiz emeklerinin karşılığı olan ücretleri almak için ellerinden gelen her türlü Anayasal haklarını kullanacaklardır. Bu hakları kısıtlamak, özgürlükleri kullandırmamak için girişilecek her türlü siyasal oyunu da bozacak güçtedirler...

GENEL - İŞ EMEK

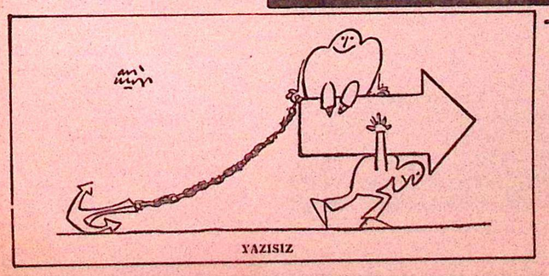

YAZISIZ

EGELİ SENDİKACILAR İŞÇİ HAKLARI KONUSUNDA MECLİSTEN TEMİNAT İSTEDİ

ge bölgesindeki Türk-İş'e bağlı sendika başkanlarının toplantısından sonra 15 Ekim günü yayınlanan bildiride, işçi haklarının kısıtlanması amacıyla çalışmalar yapıldığı belirtilmiştir.

Başbakan ve Çalışma Bakanı'nın, işçi haklarının geri alınmıyacağına dair teminat verdikleri hatırlatılan bildiride;

«Buna rağmen ters istikamette yürünmesi, yanıltmanı» ifadesi anlamındadır.» denilmiştir.

Bildiride daha sonra şu görüşlere yer verilmiştir :

«Bu yoldan dönülmesini öneriyoruz. Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerinin, işçilere verilmiş olan hakların geri alınamayacağının meclis kürsülerinden ifade etmelerini bekliyoruz.»

Toplantıya Ege Bölgesi'nde Türk-İş'e bağlı 23 Sendika başkanı katılmıştır.

Asgarî Ücretler_İşverenler

TRT VE ÖTESİ...

Önceki haftanın ortalarında bir akşam TRT'nin saat 19 haber bültenini dinleyenler «Radyo Bülbülü» sıfatı kolayca yakıştırılabilecek olan Halil Kaya'nın hayli ilginç beyanatıyla karşılaştılar... İşverenler Konfederasyonunun bu çok işbilir Genel Başkanı, 19 Ekim günü kabul edildiği bildirilen 22 ilâ 25 lira arasında değişen İşçi Asgari Ücretlerine ilişkin beyanatında, kararı eleştirdi ve demeğe getirdi ki, bu ücretler nedeniyle ülke ekonomisi yıkılacaktır...

İşverenler Konfederasyonu Genel Başkanının bu konuşmasını radyolardan dinleyenler arasında özellikle işçiler, ilk değerlendirmeyi yaparak biraz üzgün, biraz tebessümle **«Bu kadar pişkinliğe pes»** demekten kendilerini alamadılar.

Bilindiği gibi, haftalardır, hatta aylardır ülkemizde bir komisyon işçi asgari ücretlerini tesbit etmek amacıyla; toplantı toplanıp dağılmakta, İş Kanununun açık hükmüne rağmen, iki yıldı bir ilân edilmesi gereken asgari ücretleri, üçüncü yıl biterken ilân etmeye çalışmaktaydılar...

Halil Kaya TRT'nin «Kerameti Başı»

Hemen her toplantıda işçilerin deyimiyle bir «maraza» çıkmakta, **«vermem de, vermem»** diye direnen işveren temsilcileriyle komisyonun gerçekten iyi hazırlanmış işçi temsilcileri arasında sık sık tartışmalar olmaktaydı... Kimi gün gazeteler, işçilerin, kimi gün işverenlerin toplantıyı terkettiklerini yazıyorlar ve bir yılan hikayesi halinde, konu uzayıp gidiyordu... Tartışmalar gazete sütünlarını da aşarak parlamentoya kadar uzanmış, parlamenterlerin emeklilik konusuyla birlikte, işçilerin asgari ücretleri de günün önemli konuları niteliğine bürünmüştü...

epey aralıklarla toplanabilen Asgari Ücret Tesbit Komisyonu nihayet 19 Ekim günü 15'nci ve sonuncu toplantısını yaparak «taban ücretleri» tesbit etti...

Aynı günün akşamı da radyolardan Çalışma Bakanı Ali Rıza Uzuner'in Komisyon çalışmalarının tamamlandığına ve taban ücretlerin tesbit edildiğine ilişkin beyanatı yayınlandı... Buna göre, Türkiye bir önceki uygulamadan farklı olarak dört bölgeye ayrılmış, bunlardan birincisinde taban ücretler 25 lira, ikincisinde 23 lira 50 kuruş, üçüncüsünde 23 lira ve nihayet dördüncü bölgede de 22 lira olarak tesbit edilmişti...

Bakan kabul edilen kararın aybaşında Resmi Gazetede ilân edilerek yürürlüğe gireceğini de demeciine ekliyordu...

Haber bu kadarla son buluyordu... Aylardır kamu oyunu ve dikkate alınmazlık edilemeyecek büyük işçi kitlesini ilgilendiren konuda TRT başkaca bilgi vermiyordu...

931 Sayılı İş Kanunun'da yapılan ufak değişiklikle 1475 Sayılı İş Kanunu'nda istedikleri hedefe ulaştılar... Böylece Toprak ve Tarım İşçileri yasa dışı kaldı..

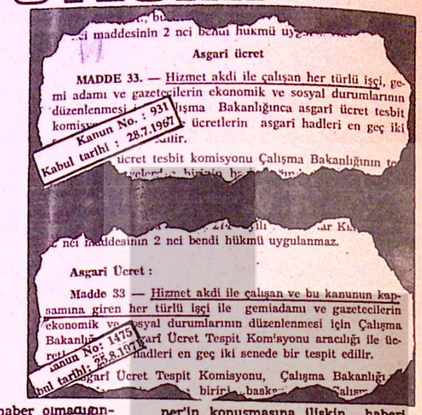

...ci maddesinin 2 nci bendi hükmü uy...

Asgari ücret

MADDE 33. — Hizmet akdi ile çalışan her türlü işçi, gemi adamı ve gazetecilerin ekonomik ve sosyal durumlarının düzenlenmesi için Çalışma Bakanlığınca asgari ücret tesbit komisyonu kurulur. Bu ücretlerin asgari hadleri en geç iki ...dir.

Kanun No. : 931
Kabul tarihi : 28.7.1967

...ücret tesbit komisyonu Çalışma Bakanlığının te...

...ci maddesinin 2 nci bendi hükmü uygulanmaz.

Asgari Ücret :

Madde 33 — Hizmet akdi ile çalışan ve bu kanunun kapsamına giren her türlü işçi ile gemiadamı ve gazetecilerin ekonomik ve sosyal durumlarının düzenlenmesi için Çalışma Bakanlığınca asgari Ücret Tespit Kom'syonu aracılığı ile üç...hadleri en geç iki senede bir tespit edilir.

Kanun No: 1475
...tarihi: 25.8.197...

...sgari Ücret Tespit Komisyonu, Çalışma Bakanlığı... birinin başka...

Aslında verilecek haber olmacığından bu yola gidilmiş değildi... Ve TRT'nin özellikle bazı olaylara karşı gösterdiği ilgiyi bilenler için, haberin tam verilmeyişi gerçekten garipti... Biliniyordu ki, aynı TRT, haber bültenlerinde olayları öylesine inceden inceye ele almıştır, öylesine teferruata girmiştir ki, aynı işgüzarlığı Bulvar gazeteleri bile göstermemişlerdir... Nitekim daha bir yakın geçmişte, bir siyasi parti kongresinde, eski bir genel başkanı 1500'ü aşkın delege içinde 5 - 10 delegesinin alkışlamadığı TRT bültenlerinde yeralmıştı... Olayları böylesine derinlemesine, hatta kimselerin göremediği gözle görebilmesine rağmen TRT'nin bu çok önemli konuda atlamış olduğunu sanmıyoruz... İşte 19 Ekim günü radyolarından Çalışma Bakanı Uzuner'in konuşmasına ilişkin haberi dinleyenler de, bir gün sonraki gazetelerde olayı bütün teferruatıyla okuduklarında, yukarıdaki gibi düşünmekten kendilerini alamadılar.. Zira, 19 Ekim günü Asgari Ücret Tesbit Komisyonunda, Bakan'ın beyanatında yeralan kararın kabul edilmesinin yanısıra, en az Bakanın beyanatı kadar önemli başka olaylarda meydana gelmişti...

Bir kere, işçi asgari ücretlerine ilişkin karar komisyonun işçi kesiminin tam muhalefetiyle çıkmıştı... Sonra, komisyonun işçi üyeleri çalışmaları terketmişlerdi... Ve nihayet ilân edilen ücretlerle, işçilerin, tamamı bilimsel verilere dayalı olarak önerdikleri rakamlar arasında dağlar kadar fark vardı...

Sessizce geçiştirilen olaylar bunlardı... Belki de TRT bir gün önceki görüşünde değişiklik yapmış, artık olayları böylesine derinlemesine vermemektedir diye düşünmeye kendimizi alıştırırken, yazımızın başında değindiğimiz şekliyle, İşverenler Konfederasyonu Genel Başkanı Halil Kaya'nın sesi radyoda duyuldu.. Demek ki, 24 saat içinde TRT'de gence görüş değişikliği olmuştu.. Öyle ya, TRT bir kez daha bu tür haberlere örneğin; daha karar Resmi Gazetede yayınlanmadan Kaya'nın beyanatına yervermekle olayların derinleme içine giriyor, resmen ilân edilmemiş olan bir kararla ilgili olarak İşverenler Konfederasyonunun en yetkili ağzına Türkiye Radyolarından kararı «mahkûm» etme olanağı sağlanıyordu...

HEM GİDERİM HEM AĞLARIM...

Türkiye İşverenler Konfederasyonu Genel Başkanı Halil Kaya, TRT'nin sağladığı bu olanağı en iyi biçimde kullanıyor, olaylardan habersiz milyonlara, çarşıda - pazarda yasladıkları pahalılığın müsebbipleri olarak işçileri tanıtıyordu...

Mizansen gerçekten iyi hazırlanmıştı... Konuşan, İşverenler Konfederasyonu Genel Başkanı, konuşmayı yayan da devlet radyosu olunca, inanmamak mümkün müydü?...

Halil Kaya zamanı da iyi seçmişti... Daha kimden ses seda çıkmadan bombayı patlatmak, kararı mahkum etmek, ya da eskilerin deyimiyle olaylara tekaddümle, geleceği gün gibi aşikar olan karşı görüşleri şimdiden etkisiz hale getirmek... Elhak, TRT'nin de yardımıyla Kaya, bu hesabın da yanılmadı... Ne var ki, bu şark kurnazlığının uzun ömürlü olamayacağı hesap edilemedi... Herkesin gözü artık açılmıştı... Bir yandan kapalı kapılar ardında, ilân edilen asgari ücretler karşısında şıkır şıkır oynayacaksın, ama yüzünü kamu oyuna döndüğünde, çehrene en gayri memnun ifadeyi vererek, **«Bu ücretler bizi de, ülke ekonomisini de yakacak ama ne yapalım?»** diyeceksin... Yani, sevdiğine varmak için can atan gelin örneği **«hem ağlayacak, hem de gideceksin»**...

İŞ BAŞINDAN BÖYLE TEZGAHLANMIŞTI...

Buraya kadar, olayın; kamu oyunca az bilinen, fakat işçilerin büyük çoğunluğunun gözünden kaçmayan yanlarını açıkladık... Şimdi de, asgari işçi ücretleri, bu ücretlerin fiiliyatta ki geçerliliği ve bugün alınan sonuç için yıllar önce tezgahlanan oyunlara değinelim.

Aslında, işçi asgari ücretleri, sendikalı işçiler için büyük önem taşımamaktadır... Yani, bu ücretlerden yararlanacak olanlar, sendikalı işçiler değillerdir... Zira, sendikalı işçiler için, sendikaları, ilân edilen ücretlerin üzerinde esasen hak elde etmişlerdir.. Bu nokta açıklandıktan sonra bir kısım çevreler çok haklı olarak, **«Peki ne demeye bu önemsiz konu için bu kadar şamata»** diye sorabilirler... Nitekim bu yolda sorular sorulmaya başlanmıştır bile...

Bu sorunun cevabından önce bir kaç yıl geriye dönerek, şimdiki sıra sayısı 1475 olan İş Kanunu'nun 931 sıra sayısıyla kabul edildiği 1967 yılına bir gözatalım.

Bilindiği gibi, İşçi Asgari Ücretleri İş Kanununun 33. maddesi gereğince ilan edilmekte ve yine aynı kanun gereğince ülkenin ekonomik durumu ve ulusal geliri gözetilerek, iki yılda bir ayarlanmaktadır. Anayasamızın sosyal devlet espirisine uygun olarak, 931 sayılı İş Kanunu yapılırken, Asgari ücretlerin **«Hizmet akdi ile çalışan her türlü işçi»** yi kapsayacağı açıklıkla kanun metnine sokulmuş ve böylece tarım - toprak ve hizmetlerle birlikte her türlü işlerde çalışanlar kanun kapsamına alınmıştı... Kanunun bu hükmü daha başlangıçta bir kısım çevreleri tedirgin etmiş, bu çevreler **«Sigortalı işçileri anladık ama, toprak - tarım işçilerinin de bu kanun kapsamında sayılmasının ne anlamı var»** diyerek ilk tepkiyi göstermişlerdi... Ne var ki, kanunun çıkmış olması, bu çevreleri söylenmekten öteye bir hareket yapamaz halde bırakmıştı... Yakınmalar 931 sayılı kanunun iptali ve yeniden çıkarılması hazırlıklarına kadar sürmüş, tedirgin çevreler bir usul hatasından dolayı iptal edilen kanunun yeniden çıkarılması fırsatını iyi değerlendirerek, asgari ücretlerle ilgili 33 ncü maddede, pertavsızla ancak görülebilecek ufak bir değişiklikle amaça ulaşmışlardı...

Elinde, şimdi sendikası da bulunmayan bir sendikacı milletvekilinin de gayret keşliğiyle sıra sayısı 1475 olan yeni İş Kanununda 33 ncü maddenin hemen girişinde, asgari ücretlerden **«Hizmet akdi ile çalışan ve bu kanunun kapsamına giren her türlü işçi»**nin yararlanabilece hükmü yeraldı... Böylece istenen hedefe ulaşılmış, esasen haklarını toplu sözleşmelerle alan işçilerin dışında kalan ve asgari ücretlerden yararlanacak olan toprak ve tarım işçileri böylece kapsam dışı bırakılmışlardı...

Bütün bunlar göstermektedir ki, «Asgari ücret» aslında, bir inancı, bir görüşü yansıtmaktan öte anlam taşımamaktadır... Daha açıkcası, en ucuz kentinde elde 1 liradan aşağı satılmadığı bir ülkede, sermayenin, işçileri hangi düzeyde tutmak istediğini göstermenin ötesinde anlam ifade etmemektedir... Bu açıdan bakıldığında, niyetlerin bir kez daha açığa çıkmasına vesile olan Komisyon kararının yararı olmuştur...

Garip karşılansa bile, günün birisinde, işverenlerden **«İşçiler bedeva çalışsınlar»** şeklinde bir teklif gelmesini, bütün olanlardan sonra olağan görüyoruz... Zira, başta işverenler olmak üzere, bir kısım çevreler görünür şekliyle devekuşu örneği başlarını ayrıkça kuma daha da bir sokmanın adeta yarışı içindeler...

İNKÂR EDİLEN GERÇEK

İŞÇİ AİLESİ

ASGARİ ÜCRETİN TESBİTİ

Bu bütün bozulamaz!

Tek İşçi bile Gözetilmedi

Genel - İş EMEK'in geçen sayısında **«İnkâr edilmemesi gereken gerçek»** olarak işçi ailesinin durumunu incelemiş ve asgari ücretler tesbit edilirken aile biriminin gözetilmesinin bir Anayasa buyruğu olduğunu belirtmiştik.. Ne hazindir ki, toplumsal yarar açısından yapılan bu uyarı hiç dikkate alınmadı, hatta o kadar ki, değil işçi ailesi, tek işçinin bile doyamayacağı bir ücret ilân edildi...

İLK Asgarî Ücretler

1. BÖLGE — 19 Lira 50 Kuruş

İstanbul

2. BÖLGE — 18 Lira

Ankara
Kocaeli
İzmir
Adana
Bursa
Aydın
İçel
Samsun
Sakarya
Zonguldak
Eskişehir
Gaziantep

3. BÖLGE — 17 Lira

Hatay
Manisa
Rize
Kayseri
Antalya
Elazığ
Uşak
Konya
Edirne
Bolu
Malatya
Balıkesir
Kırklareli
Kırşehir
Trabzon
Giresun

4. BÖLGE — 16 Lira 50 Kuruş

Diyarbakır
Çanakkale
Isparta
Bilecik
Burdur
Muğla
Ordu
Amasya
Denizli
Erzurum
Erzincan
Tekirdağ
Nevşehir

5. BÖLGE — 16 Lira

Siirt
Tokat
Artvin
Sivas
Urfa
Niğde
Afyon
Van
Sinop
Kütahya
Kastamonu
Kars
Çorum
Çankırı

6. BÖLGE — 15 Lira 50 Kuruş

Gümüşhane
Muş
Yozgat
Ağrı
Bitlis
Mardin
Bingöl
Maraş
Tunceli
Hakkari
Adıyaman

Halit Mısırlıoğlu

Türk-İş Karara Muhalif

Asgari ücretlerin tespitiyle ilgili çalışmalara katılan Türk - İş'li sendikacılar **«saptanan asgari ücretlerin işçilere insanca yaşama olanağını sağlamaktan uzak olduğunu»** söylemişlerdir. Türk - İş ise saptanan asgari ücretlerle ilgili olarak hazırladığı muhalefet şerhinde, **«artan fiyatlar karşısında tespit edilen işçi asgari ücretlerinin yeterli olmadığını, 16 yaşından küçük işçiler için tespit edilen asgari ücretlerin ise zararlı sonuçlar doğurabileceğine»** bildirmiştir.

Komisyon çalışmalarına katılan işçi temsilcilerinden sendikacı **Halit Mısırlıoğlu**, 1969 yılından bu yana Türkiye'de fiyatların ortalama olarak yüzde 42 oranında arttığını, saptanan asgari ücretlerin bu artışı karşılamaktan uzak olduğunu, belirtmiş ve **«bu fark karşısında işçi temsilcileri karara katılamazlardı»** demiştir. İşçi temsilcilerinin asgari ücretlerle ilgili karara neden katılmadıklarını anlatmağa devam eden Mısırlıoğlu şöyle demiştir :

«Devlet Planlama Teşkilâtı, Devlet İstatistik Enstitüsü ve Ticaret Bakanlığından gelen resmi rakkamlar var. Bu rakkamlara göre 1969 yılından buyana Türkiye'de hayat yüzde 42 oranında artmıştır. Toplantı sırasında ayrıca Türkiye'deki et fiyatlarının tespitini istedik, Et ve Balık Kurumundan 24 ildeki et fiyatlarını aldık. Ortalama et fiyatları 20 lira 65 kuruştur. Biz bu fiyat artışlarını karşılayacak nitelikte bir asgari ücretin saptanmasını istedik. Çalışma Bakanlığı bizi anlayışla karşılıyordu. Ancak işveren temsilcileri direniyorlardı. Bu durumda işçi temsilcilerinin oylamaya katılmaları imkânsızdı. Toplantıyı terkettiler.»

Mısırlıoğlu, asgari ücretlerle ilgili komisyon kararına eklenen muhalefet şerhi hakkında da bilgi vermiş ve **«biz saptanan asgari ücretlerin yeterliğine inanmıyoruz. Bu ücretle işçilerin insanca bir hayat kurmaları imkânsızdır. Muhalefet şerhinde bu durum anlatılmaktadır. Ayrıca muhalefet şerhinde 16 yaşından küçük işçiler için saptanan ücretlerin yeterli olmadığı anlatılmaktadır»** demiştir.

Halit Mısırlıoğlu'nun verdiği bilgiye göre *16 yaşından küçük işçiler için bölgeler itibariyle 21 lira 20, 19 ve 18 lira 50 kuruş* olarak saptanmıştır. Mısırlıoğlu özellikle ilâç ve lâstik iş kolları başta olmak üzere bir çok işyerinde çocuk işçilerin çalıştığını, ücretlerin düşük olması nedeniyle bundan sonra bir çok işverenin çocuk işçileri tercih edeceğini ve bu durumun işçiler aleyhine olacağını söylemiştir.

Toplantılara katılanlardan **Şerafettin Akova** da, **«asgari ücretler işçiye insanca bir hayat sağlamaktan uzak olduğu için toplantıyı terkettik»** demiştir.

Tarım işçileri dertli

Türkiye Çiftçi Teşekkülleri Federasyonu Başkanı Halit Çaycı'dı 22 Ekim günü İzmir'de verdiği demeçte, tarım kesiminde çalışan işçilere de asgarî ücret uygulanmasını istemiştir. Tesbit edilecek asgarî ücretin günün değişen ekonomik şartlarına göre düzenlenmesini isteyen Çaycı, ücretin tarımsal ürünün gelişmesini önlemeyecek ve tahribatına sebebiyet verecek karakterde olmaması gerektiğini söylemiştir.

Tarım işlerinin genellikle aileye yapıldığına belirten Federasyon Başkanı, bu kesimde uygulanacak asgarî ücretin tesbiti sırasında, çalışanlarla durumuna göre bir düzenlemeye gidilmesinin zorunlu olduğuna da belirtmiştir.

İŞÇİLER «ÇOK KAZANIYOR» Diyenler UTANIN...

İşverenlere göre yeni asgari ücretler fiyatları arttıracak

ANKARA(TAH)- Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı Halil Kaya, asgari ücretin tespiti konusunda hükümetin tutumunu tenkid etti. Kaya, bu ücretin, ülkemizdeki ekonomik yanlışlara ters düşecek şekilde tespit edildiğini söyledi.

Hükümetin bu konuda, yeni zamlara karşı çıkmak için ve iş sulhunu sağlamak maksadıyla tesbit ettiği asgari ücretin, fiyatlar üzerinde ne gibi tesirlerde bulunacağını da belirten Kaya, bu ücretin fiyatları daha da artıracağını ileri sürdü.

İşçi

Kan ağladılar!

Zonguldak'ta, ekmek parası için yerin 200 metre altında çalışırken grizu patlaması sonunda can veren 23 işçinin cenazeleri kaldırılırken geride kalanlar bitmeyen bir ıstırabın acısı içinde göz yaşı döktüler

Ergin KONUKSEVER-Beha TUNÇ

Yüreklerinde dinmeyen bir sızı vardı

Zonguldak'ta ıstırap dolu derin bir sessizlik vardı. Grizu patlamasında ölenlerin anneleri, babaları, yakınları, sonsuz bir acının kahredici çaresizliği içindeydi. Gözlerinden yaş akmıyordu. Çünkü ağlamaktan göz pınarları kurumuştu. Ama yüreklerinde dinmeyen bir sızı vardı. Eşleri, kardeşleri, babaları, dayıları için kan ağlıyorlardı. Onlar kendilerine getireceklerî bir lokma ekmek için can vermişlerdi.

Bir lokma ekmeğe kavuşuna

Kara elmas kanlanmıştı... Kara elmas [illegible] kara bulanmıştı... [illegible] tabuta 23 şehidin cenazeleri konmuştu. [illegible] bayrağı örtülmüştü. Cenaze töreninde herkes ağlıyordu. Onlar maden işçileriydi. Hayatlarını yüzlerce metre derinlikte kazanıyorlardı. [illegible] bazen de kaybediyorlardı.

Kurtulduklarına sevinemediler

200 metre derindeki patlamada, on şanslı ikişer işçi, Hüseyin Özdemir ile Hasan Yılmaz'dı. Ufak yaralarla kurtulmuşlardı. Ama sevinmiyorlardı. Çünkü 23 arkadaşlarını kaybetmişlerdi.

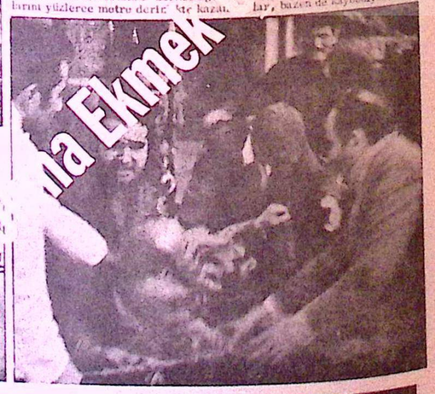

Şampiyon

Temizlik işçisi M. Polat uzun bıyıkta birinci oldu

İstanbul Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğünde çalışan işçiler için yapılan moral gecesi'nde bir de «bıyık yarışması» düzenlenmiştir.

Belediye Temizlik İşleri Müdürü Salim Allahverdi ile Sendikamız yöneticilerinin de katıldıkları moral gecesinde, bir çok sanatçı çeşitli şarkı, türkü ve gösterilerle geceye renk katmışlardır.

İstanbul'u temizlemekle görevli Genel - İş üyesi işçilerin felekten bir gece çaldıkları bu moral gününde, bir de bıyık yarışması düzenlenmiştir.

Bıyıklarıyla ün yapmış işçilerin katıldıkları bu yarışmayı **«en gösterişli»** bıyığa sahip olan Mehmet Polat kazanmıştır. Jüri'nin, tamamı Sivas doğumlu yarışmacılarla ilgili kararının açıklanmasından sonra, Bıyık Şampiyonu Mehmet Polat, gecenin çok beğenilen sanatçılarından şantöz Pelin Koay'ın elinden kupasını almıştır.

Kendisine birincilik kupasını veren şantözü yanaklarından öpen Mehmet Polat'ı arkadaşları çılgınca alkışlamışlardır.

Yarışmaya katılan ve finale kalan diğe r temizlik işçileri de şunlardır :

İbrahim Polat, İsmail Dalkılıç, Halil Bayram, Hasan Üzer ve Mehmet Başkurt.

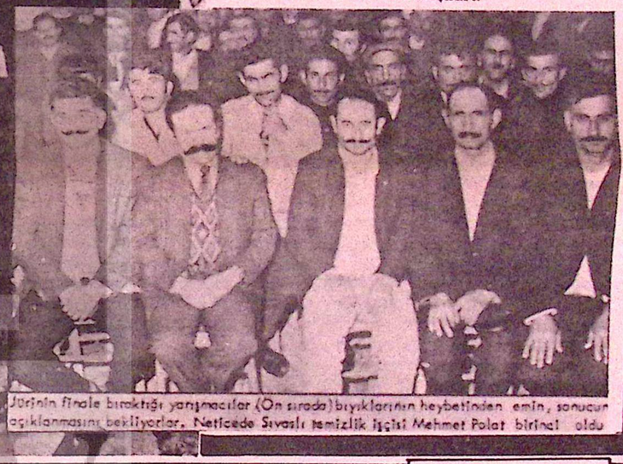

Jürinin finale bıraktığı yarışmacılar (On sırada) bıyıklarının heybetinden emin, sonucun açıklanmasını bekliyorlar. Neticede Sivaslı temizlik işçisi Mehmet Polat birinci oldu

Konut Kanunu tasarısına göre

100'den fazla işçi çalıştıran her özel müessese işçileri için ev yaptıracak

● DAR GELİRLERİ KONUT SAHİBİ YAPMAK AMACIYLA BİR "KONUT OFİSİ" KURULACAK. İHTİYAÇ SAHİPLERİNE, 50 YILA KADAR KREDİ VERİLECEK... DAR GELİRLİLERE KİRA YARDIMI YAPILACAK.

81'inci madde

Tasarının bu konuyla ilgili 81'inci maddesinde şöyle denilmektedir:

Madde 81-100 işçiden daha fazlaca işçi çalıştırılmasını gerektiren sınai ve ticari kuruluşların sahipleri, tesisin işletme programına uygun olarak kuruluşundan itibaren işçileri için kendi kuracakları veya kurulmuş olan kamu yararlı toplu konut kuruluşları aracılığı ile malî yetin yüzde 20'sini karşılamak suretiyle mal veya kiralık konut yaptırmaya mecburdurlar. Kanun yürürlüğe girdiği tarihten önce kurulmuş olan bu büyüklükteki tesisler için de aynı yükümlülükler mevcuttur."

işçiler için sözlük

●TRÖST :
Çeşitli ekonomik şirketlerin birleştirilmesiyle ortaya çıkan büyük şirkettir. Örneğin birkaç bez fabrikatörü aralarında anlaşarak işlerini ve paralarını birleştirirler. Ortaya, ekonomik bakımdan daha güçlü ve bütün tekstil piyasasına hakim olan bir büyük firma çıkar. Bu tröstür. Bir alanda tröstleşme oldumu tröstler ürettikleri malın fiyatını da istedikleri kadar yükseltebilirler. Çünkü kendileriyle başedecek rakipleri yoktur. Ayrıca tröstler başka ülkelerdeki tröstlerle de kolayca birleştiklerinden zamanla kendi ülkelerinin sömürücüsü durumuna gelirler. Bir tröst kendi üretim dalındaki başka ülkenin tröstleriyle birleşince Karteller meydana gelir.

●KREDİ :
Bir iş çekip çevirmek, bir yatırım yapmak ya da bir malı ilk alıcıdan alabilmek için çeşitli kurumlardan ödünç olarak alınan para. Kredi veren kurumların başında Bankalar gelir. Belli miktarda bir paranın belli bir süre kullanıldıktan, işletildikten sonra taahhüt edilen faizi de katılarak kredi alınan yere geri verilmesi şarttır. Kredi, sürelerine göre üçe ayrılabildiği gibi (Kısa vadeli kredi. Orta vadeli kredi. Uzun vadeli kredi) kullanılış alanlarına göre de adlandırılır. Örneğin, tarım alanında kullanılırsa ÇEVİRME KREDİSİ, Turizm ya da ticaret alanında kullanılırsa İŞLETME KREDİSİ adını alır. Bunun dışında SANAYİ ve YATIRIM KREDİLERİ vardır. Kredi veren için kısa vadeli Tüccar kredisi kârlı olduğundan Kredi veren Kurumlar ençok bu kredi yi verirler. Ancak, geri kalmış ülkeler için en gerekli olan kredi A ğ ı r sanayi YATIRIM KREDİSİ'dir. Bu da uzun vadeli ve az faizli olduğundan veren tarafından rağbet bulmaz. Bu kredinin devlet tarafından dağıtılması en sağlıklı yoldur.

●ALIVRE SATIŞ :
Bir ürünün üretilmeden önce satılması demektir. Alıcı, malı daha üretilmeden ucuz bir fiyata kapatır. Mal üretildiği zaman fiyatı artmış olsa bile o mal eski fiyatına satılmış olur. Böylece alivre satışdan yararlanan büyük kâr elde eder. Örnek olarak, toprağa ekilen buğdayın daha hasat zamanı bile gelmeden, ürün topraktan baş uzatmadan satılması alivre satışıdır. Üretici, tefeciden aldığı kredileri ödeyebilmek için alivre satışa razı olur.

Belli bir sayıda koyunun doğacak kuzularının doğmadan satılması da alivre satıştır.

KALKINMA Yarı AÇ bir Toplumla OLMAZ

ARAŞTIRMA

İŞÇİ Ne Kazanıyor İŞÇİ Ne yiyor Ve İŞÇİ KAÇ Kişiye Bakıyor

1972 yılı sonbaharında, toplumsal gelirden büyük pay alarak ihtiyaçlarını en yüksek düzeyde karşıladıktan başka, banka hesaplarını görülmemiş ölçülere göre kabartıp yeni yatırımlar yapmaya hazırlanan bir avuç mutlu insan ile onların talihli ailelerinden başka, herkes; varlıkla - yokluk, açlıkla tokluk sınırında yaşama savaşı vermekte, bu arada ekmeğini çalışarak kazanan, ihtiyaç maddeleri fiyatları hızla artarken ücret ve asgari ücretleri buna paralel olarak artırılamadığı için geliri sabit kalan büyük bir çoğunluk, eşi emsali görülmemiş bir bunalım içinde kıvranmaktadır.

Türk toplumunun aç ve dengesiz beslenmeye ilişkin gizli açlık veya yalancı tokluğun çok yaygın olduğu bütün dünya'ca bilinmekte, konuyla ilgili tarafsız milletlerarası ihtisas kuruluşları, aç ülkeleri sayarken, Hindistan, Pakistan, bazı Güney Amerika ve Afrika ülkeleri ile birlikte Türkiye'ye de yer vermektedir. Böyle olmasına rağmen, bazı politikacılar ile sermaye çevreleri, ve sermaye çevrelerine yakınlığı ile tanınan bilim adamları, halkın aç olduğunu kabul etmemekte, ya da söz gümüş ise, sükut altındır deyip, bu konuda suskun kalmayı tercih etmektedirler. Demokrasi bir açıklı ve fazilet düzeni olduğu için, gerçeklerin bilinmesinde yarar vardır. Gerçek bilinmedikçe; ne yöneticinin ve ne de politikacının görevini yapmasına, Anayasa ve yasaların buyruklarını yerine getirmesine olanak yoktur.

Bu nedenledir ki, Sendikamız bir kaç ay önce asgari ücret sorununu derinliğine ve bilimsel olarak inceleyen bir rapor hazırlamıştı. Şimdi de, et fiyatlarını bir oldu bittiye getirerek ve sınırsız bir şekilde yükselterek, esasen yeteri kadar et yiyemeyen milyonlarca işçiyi etsiz yaşamaya ve aileleri ile birlikte açlığa mahkum etmeye yeltenen zihniyetin, işçi çevrelerinde yaptığı tahribatı açık olarak ortaya koyma amacı ile bu incelemeyi yapmış bulunuyoruz.

İngiltere'de **«Endüstri Devrimi»** sırasında işçileri boğazı tokluğuna çalıştıracak kadar insafsız davranan ve bu davranışları ile işçinin örgütlenip sendikalaşmasına, haklarını yasa yoluyla savunacak bilince ulaşmasına yardımcı olanlar, tarihin eleştirisinden kurtulamamışlardır. O günlerin acı ve insan haysiyetine saygısız davranışı, yüz kızartıcı hatıralar olarak çalışan genç kuşaklara aktarılmakta, işçi örgütlerinin güçlü ve tutarlı bir davranış içinde bulunmalarına yardım etmektedir.

Bir araştırma ve inceleme ürünü olan bu bulguların da ilerde 1972 Türkiyesinde işçilere reva görülen yaşama ve çalışma koşullarını belgelemek için bir vesika olarak kullanılacağını, bir taraftan da iyi niyetli ve ülkesi ile insanlarını seven politikacılar ile işçi liderlerine, aydınlara işçi ailesinin yaşama ve beslenme koşulları hakkında iddialarına ve önerilerine mesnet olabilecek doğru ve yeterli bilgiler vereceğini tahmin ediyoruz. İşçi haklarını yasal ve bilimsel verilere dayanarak savunmaya yeltenen herkesi, zamanın geçerli küfür ve iftiraları ile karşı karşıya bırakarak susturmaya ve böylece sürdürdükleri alacakaranlıktan yararlanarak keselerini doldurmaya çalışanlar, bu inceleme sonu aydınlığa çıkacak gerçekle dolayısıyle utanacaklar ya da çok zaman yaptıkları gibi, bu gerçekleri ortaya çıkaranlara söğüp saymaya devam edeceklerdir. Biz her iki tarafında yargılanıp bir hükme varılması işini, tarihe ve hiçbir zaman yanılmayan kamuoyuna bırakarak, bildiklerimizle bulduklarımızı açıklıyoruz. İşlerine uygun düşmeyen her açıklamayı, kışkırtma olarak nitelemek suretiyle, uyarmayı yapanı tartışma ve toplum dışı bırakmak için bilinen usullerle ahlak kuralarına ters düşen çabalar harcamayı alışkınlık haline getirenler, Türkiye'de sermaye çevrelerine yakınlığı ile tanınan bazı siyasi gruplar ile bilim adamlarından başka herkesin, işçi ve ailesinin aç olduğu hususunda birleştiklerini bilmelerinde yarar vardı.

Daha geçenlede bir siyasi partinin lideri Türkiye'de 30 milyon insanın gece yatağına aç girdiğini açıkça söylemiş, bu acıklı sonucun yaratıcısı olarak, Devlet yönetimini bilmediği halde, oy almak suretiyle ikitadar gelen siyasi kadroları suçlamıştır.

Hür demokratik düzenin savunucusu gibi göründükleri halde, gerçeklerin açıkça söylenmesini önleyerek bu düzenin can alıcı kurallarını önce kendileri ihlal eden bu kişileri herkes suçlamakta, inançsız ve yakın çıkarlarından ötesini göremeyen belirli bir azınlık ise, Anayasa ile yasalara, bilim ve ahlaka, görenek, örf, adet ve törelerimize ters düşen bu bozuk düzeni sürdürebileceklerini, suyu yokuş yukarı akatacaklarını zannetmektedirler.

Biz Ankara'da çeşitli işyerlerinde, yüzeysel olarak yeterli görünen ücretler karşılığı çalışmakta olan 100 işçi üzerinde yaptığımız araştırma ve incelemenin acı sonuçlarını açıklamakla yetineceğiz.

Bu açıklamayı yapıp gerçekler ortaya konduktan sonra yapılacak eleştiri ve tartışmalarla Türk toplumunu bugün bulunduğumuz çizgiye kadar getiren suçlular biraz daha aydınlığa çıkacak ve kendilerini suçlamak mümkün olacaktır.

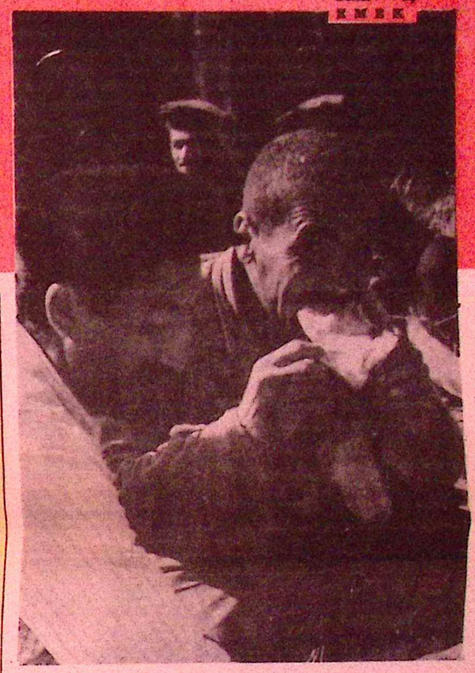

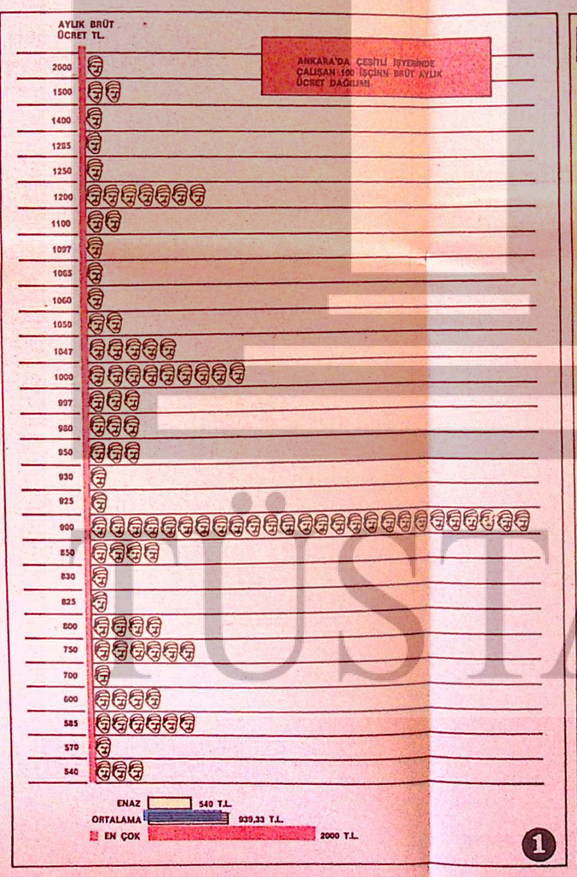

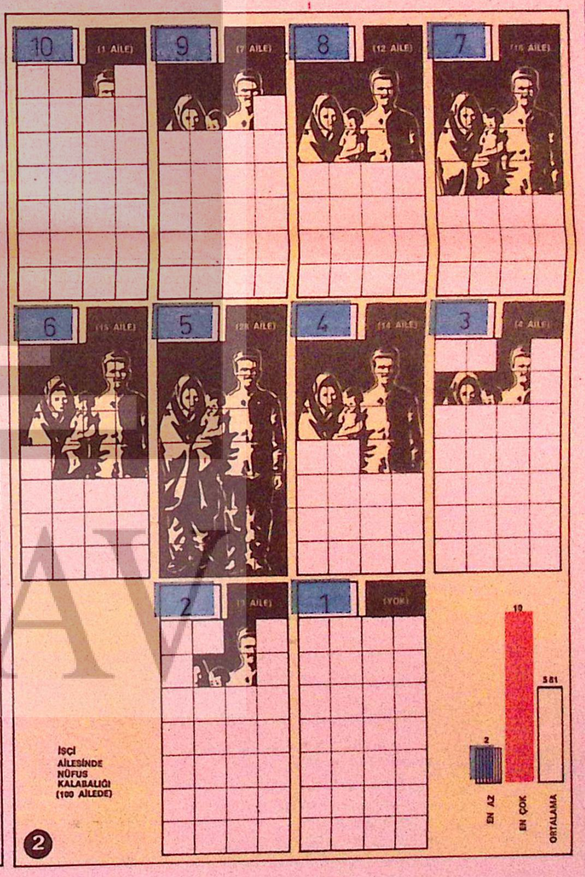

Bu araştırma Genel-İş Sendikasına üye ve Ankara ile ilçelerinde çeşitli işyerlerinde çalışan 100 işçi üzerinde yapılmıştır. İncelemeye konu teşkil eden işçilerden; 33'ü Ankara Belediyesi Fen İşlerinde, 12'si Belediye Bahçeler Müdürlüğünde, 7'si Ankara Şehirlerarası Otobüs Terminali Temizlik işlerinde, 16'sı Ulaş - İş hanında, 17'si Anafartalar çarşısında, 4'ü Ulus İşhanında, 1'i Tamirhane Müdürlüğünde, 1'i Ankara Belediye Hastahanesinde, 1'i Merkez Müdürlüğünde, 1'i Tabldot Başkanlığında, 4'ü Polatlı Belediyesinde 2'si Kozan Belediyesinde, 1'i Kızılcahamam Belediyesinde çalışmaktadırlar.

Bu işçiler Genel - İş Ankara 1 nci ve 2 nci şubeleri yetkilileri tarafından gelişigüzel seçilmiş ve hazırlanan bir form uyarınca sendika şube görevlileri tarafından kendilerine bazı sorular yönetilerek verdikleri cevaplar forma yazılmış, daha sonra verilen bilginin doğruluğunu tesbit için form, işçi ve formu dolduran şahıs tarafından imza edilmiştir. Formların bazıları işçiler şubeye uğradıklarında şubede ve bazıları da işyerlerinde doldurulmuştur. Her iki şube de 50'şer form doldurmuş ve böylece sağlanan 100 form üzerinde çalışılarak aşağıda açıklanan sonuçlara varılmıştır.

İncelemeye alınan işçiler ayda enaz 540 ve ençok 2000 TL. brüt ücret karşılığı çalışmakta idiler. Bunların çoğunluğunu 900 - 1000 TL. ücret alan işçiler teşkil ediyordu. Yapılan ayrıntılı inceleme sonucu, bunların yüzde 55'inin 900 TL. ve daha aşağı aylık brüt ücret karşılığı, yüzde 75'inin 1000 TL. veya daha aşağı aylık brüt ücret karşılığı çalışmakta oldukları, 1000 TL. ile 2000 TL. arasında aylık brüt ücret alabilenlerin yüzde 25'den ibaret bulunduğu tesbit edilmiştir. Ücret dağılışı (Şekil - 1)'de ayrıntılı olarak gösterilmiştir.

Yüz işçinin almakta oldukları brüt ücret ortalaması 933.33 TL. civarında bulunuyor. İşçi ücretlerinden yapılan kesinti miktarı, bu işle ilgili kişilerden öğrenildiğine göre, yüzde 20 - 21 civarında olduğundan, bu oran aracılığı ile ele geçen net aylık ücret miktarını kolayca hesaplayabiliyoruz.

Böyle bir hesaplama, ortalama aylık net gelirin 751.45 TL. olduğunu ve işçinin günde 25.05 TL.'sından ibaret bir gelirle kalabalık ailesinin beslenme, giyinme, temizlik, taşıt, eğitim, sağlık koruma, dinlenme ve eylenme ihtiyaçlarını karşılama durumunda bulunduğunu göstermektedir.

İşçi ailesi kalabalık bir ailedir. Anayasamıza göre, aile Türk toplumunun temelini teşkil ettiğinden, toplumun temelinden sarsılmaması için bu sosyal birey üzerinde titizlikle durmak gerekir. İşçi, sınırlı geliriyle bu ailenin tüm fertlerinin ihtiyacını karşılama durumundadır. Törelerimiz, örf ve adetlerimizden başka, yasalar da ailenin reisi olarak işçiyi bu görevi eksiksiz yapmaya zorlamaktadır.

Kaldı ki, bozulmamış bir Anadolu çocuğu olan işçiler, bunun zorunluluk ötesinde behemehal yerine getirilmesi gereken bir görev olarak hisseder, yemez yedirir, giymez giydirirler. İşçiye Atalarından intikal etmiş ve gerçekte toplumumuzun ayakta kalmasına yardımcı olan etkenlerin başında gelen bu göreneği değiştiremeyiz. Şu halde işçinin günde 25.05 TL. ibaret olan geliri aile fertleri arasında paylaşılacaktır.

Üzerinde inceleme yaptığımız 100 işçi ailesinde nüfusun enaz 2, ençok 10 olduğu, 5 nüfuslu ve daha kalabalık ailelerin yüzde 79'a ulaştığı tesbit edilmiştir. Nüfusu 5'den az olan aile oranı yüzde 21 kadardır. Aile işçinin kendisi, eşi, çocukları ve geçimlerini sağlama gereği duyduğu ana ve babası ile yakınlarından ibarettir. İşçi eşine ve çocuklarına karşı duyduğu sorumluluğu, onun Dünya'ya getiren besleyip büyüten ataları ile yakınlarına karşı da aynen duymakta, çok zaman nafakasını onlarla paylaşmaktadır. İşçi ailesinde nüfus ortalaması, 5.81'dir.

İşçikadınlar ile işçi eşlerinin çok çocuk yaptıkları bilinen ve nedenleri birçok münasebetlerle açıklanmış bir gerçektir. Bu durum «Zenginin sofrası, yoksulun yatağı bereketli olur.» sözünü doğrular.

Geliri yerinde ve hiçbir geçim sıkıntısı olmayan sermaye çevreleri ile işverenler çok sayıda çocuk yapamazlarken

TÜSTAV

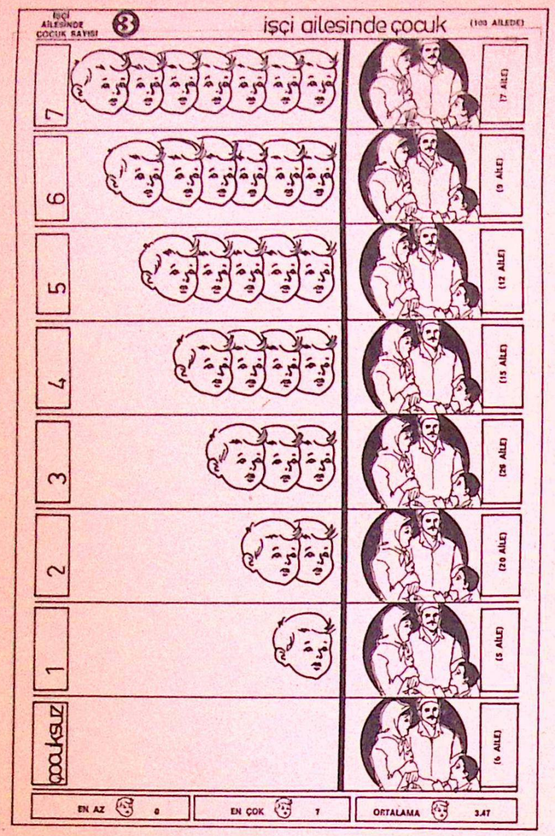

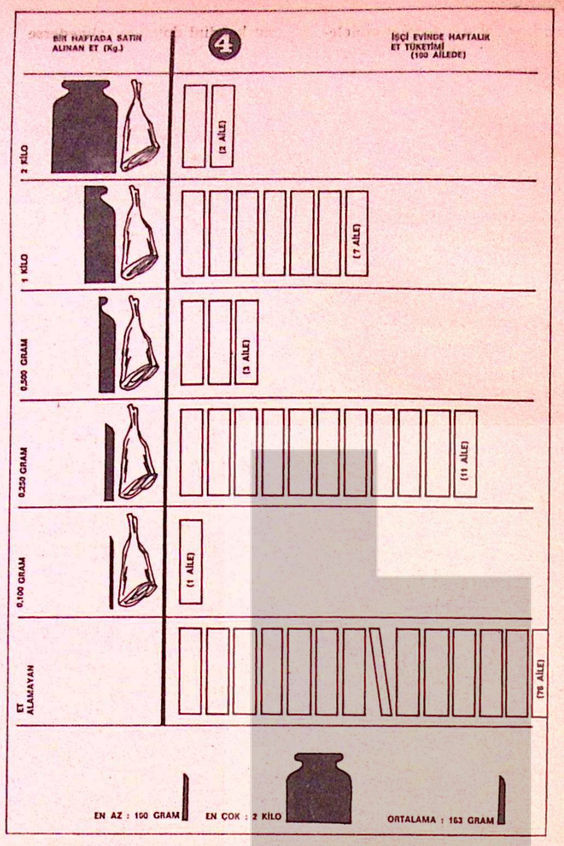

işçi nefisini ve neslini tehdit eden kısıtlı yaşama düzeyinde çok çocuk yaparak varlığını korur. Dünya'ya gelen yavruların büyük bir kısmı gıda yetersizliğine dayalı temel değerlerin yoksunluğundan kaynak alan çaresizlik içinde ve çeşitli hastalıklardan ölürlerse de, bu koşullara direnip yaşayabilen çocukların sayısı, patronların çocuklarının sayısını aşar.

Yaptığımız incelemede 100 işçi ailesinden 7'sinin 7 çocuklu, 9'unun 6 çocuklu, 12'sinin 5 çocuklu, 15'inin 4 çocuklu, 26'sının 3 çocuklu, 20'sinin 2 çocuklu, 5'inin 1 çocuklu aileler olduğunu tesbit ettik. Altı aile henüz çocuk yapmamış bulunuyorlardı. Bu genç ailelerin bir süre sonra kalabalık bir aileye dönüşeceğinden şüphe edilmemelidir. Başkaca :

- **3 ve daha fazla çocuğu olan aileler tüm işçi ailelerinin % 69'unu teşkil etmektedirler.**
- **İşçi ailesinde çocuk sayısı ortalaması 3.47 olarak bulunmuştur.**

Bu ortalama asgari ücret tesbiti açısından çok önemlidir. Çünki 1972 ve 1969 asgari ücret çalışmalarında, işverenlerin çıkarlarını koruyabilmek için komisyonda görevli işveren ve hükümet temsilcileri arasında işçinin eşi ile çocuklarını hesaba katmama veya bunların yalnız işçi için hesaplanan asgari ücretin % 30'u ile geçinebileceklerini farz ve kabul etme gibi yasa dışı bi r eğilim belirmiştir. Gerçekte Türk toplumunun temelini teşkil eden işçi ailesi (Anayasa Madde 35) ve milletlerarası çalışma örgütlerinin koyduğu kriterler ile diğer ülkelerdeki uygulamalar bu davranışı reddeder. Araştırmamızla işçinin asgari ücreti hesaplanırken eşi ile hiç değilse 3 çocuğun hesaba alınması gereğini bir daha ortaya koymuş bulunuyoruz. İşçi ailesinde çocuk sayısı dağılımını ayrıntılı bir şekilde görebilmek için bakınız.

Bugün yarı aç yaşayan ve gelişme çağında oldukları halde yavan ekmekle yetinme zorunda olan milyonlarca çocuğu bu çağdışı durumdan kurtarmak lâzımdır. Atatürk'ün Cumhuriyeti genç kuşaklara ve bugün yiyecek besini olmayan çocuklarımıza emanet ettiği unutulmamalıdır.

Ticaret Odalarının öncülüğü, Belediye Başkanları ile Kasap ve celeplerin kısa bir düellosundan sonra, et fiyatları sebest bırakılmış ve kemikli et 22 - 30 TL. satılmaya başlanmıştır. Kârı yüksek ve işi tıkırında olan, hayat pahalılığı arttıkça gelirleri de pahalılığı aşan oranda arttığı için, fiyatlar yükseldikçe ferahlayanlar, bu yeni ve yükseü fiyatlar üzerinden de istedikleri kadar et satın alıp sevgili eşleri ile çocuklarını yedirebilmektedirler. Fakat ücretleri bir türlü artmayan, artsa bile pahalılığa ulaşamayan işçiler ile geliri sınırlı olan diğer çoğunluk ve köylüler, artık et yemeyi unutmuş gibidirler. Birçok işçi ailesi, yılda bir defa bir takım sakat alarak et ihtiyacını bu suretle gidermektedirler.

Yüz işçi ailesi üzerinde yaptığımız inceleme sonunda bunların % 76'sının bir haftalık süre içinde hiç et satın almadıklarını, 1 ailenin haftada 100 gram et satın aldığını, 11 keterek beslendiğini, 3 ailenin ailenin haftada 250 gram et tühaftada 500 gram et satın alabildiğini, 7 ailenin haftada 1 kilo, 2 ailenin de haftada 2 kilo et satın aldıklarını tesbit ettik. Başkaca :

- **İşçi aileleri bir haftalık süre içinde enaz 100 gram,ençok 2 kilo et tüketerek besleniyorlar.**
- **İşçi evine giren haftalık ortalama et miktarı 163 gram kemikli etten ibarettir.**
- **Evine haftada 500 gram veya daha az et satın alabilen işçi ailesi tüm ailelerin % 91'inden ibarettir. Bu miktar et 122 gram kemiksiz ete tekabül eder. Haftalık et miktarı bu olunca bir işçi ailesine bir günde 17.4 gram et ve ailenin ortalama nüfusu 5.81 olduğuna göre bir insana bir günde 3 gram et düşmektedir.**

vine bir haftalık süre içinde et satın alamayan işçi sayısı çoğunlukta olduğu için, bunların bir aylık bir süre içinde et alıp alamadıkları ve eğer alabiliyorsa ne miktar et satın aldıkları ayrıca araştırılmıştır. Bu araştırmalar sonunda işçi ailelerinin % 48'inin bir aylık süre içinde evine hiç et satın alamadığı, 6 ailenin 250 gram, 5 ailenin 500 gram, ailenin 750 grma, 26 ailenin 1 kilo, 4 ailenin 2 kilo, 7 ailenin 4 kilo, 2 ailenin 8 kilo et satın alabildikleri tesbit edilmiştir. İşçi ailesinin bir aylık süre içinde enaz 250 gram ve ençok 8 kilo et alabildiği anlaşılmıştır. Başkaca :

- **Bir işçi ailesine bir ayda ortalama 815 gram kemikli et düşmektedir.**
- **Bu miktar üzerinden yapılan hesaplamalar sonu işçi ailesi içinde yaşayan her ferde günde 3 - 4 gram et düştüğü görülmüştür. Bu sonuç haftalık et tüketimi hesaplamaları sonu alınan neticeye uymaktadır.**

Bilim adamları, Devlet Plânlama Dairesi ve Klâsik Beslenme (Nutrition) kitapları bir insanın gelişmesi, hamile annelerin yavrularını normal olarak geliştirmesi, sütveren anaların memlerinden süt gelmesi, yıpranan dokuların onarılması için insanın günde 160 - 200 gram et yemesi gerektiğini açıklarlar.

Bir insan bu miktar et sağlayamazsa önce kendi dokularını yemeye (Otofaji) başlar. Daha sonra güçten düşer. Hastalıklara karşı direnemez olur. Hastalanır ve ölür. Gebe kadınlar, ya çocuklarını düşürür veya sakat çocuk doğururlar. Sütveren anaların sütü kesilir. Ekmek etin yerini hiçbir zaman tutmaz. Çünki, ette ekmekte bulunmayan, yaşama, çalışmanın sürdürülmesi ,süt verme, ana rahmindeki yavruyu besleme, hastalıklara karşı direnme açısından gerekli özel maddeler (hayvansal proteinler) vardır. Et yerine ekmek yiyerek karnını şişirerek, gizli açlık ortamında yaşayanlar iyi çalışamazlar, akli yetenekler bakımından geri olur ve çağın sorunlarına akıl erdiremezler. İşçi ile ailesi bugünki beslenme durumu ile maalesef bu durumdadırlar. İşçilerimizin verimsiz oluşları, çok hastalanmaları, çocuklarının okulda başarılı olamayışları temelde bu dengesiz ve yetersiz beslenme düzenine bağlıdır. İşçi evinde aylık et tüketimi dağılım: için bakınız.

Evine haftada 193 ve ayda 815 gram et alabilen işçi, karnını doyurmak için aşırı derecede ekmek tüketir.

Aslında hiçbir toplum Türk toplumu kadar fazla ekmek tüketmemektedir. Fıkaralıktan ileri gelen bu davranış, işçi ailesinde çok daha aşırı bir hal almakta, işçiler ekmekle karınlarını doyurmaktan ziyade şişirmektedirler. Biz buna yalancı tokluk veya gizli açlık diyoruz. Ekmeği, bazlamayı ve bulgur pilâvını yedikten sonra üzerine bir bardak su içen işçi midesinin büsbütün şişmesi sonu kendini doydum zannederse de, bu tokluk değildir. İşçi ailesi fertleri ve maalesef gelişme çağında olan zavallı çocuklar da ayni durumdadırlar. İşçi ailesi içindeki korkunç ekmek tüketimi bizim yaptığımız incelemе sırasında da aynen tesbit edilmiştir. Ele alınan 100 işçi ailesinden 5 aile günde 15 somun, 1 aile 14 somun, 11 aile 12 somun, 1 aile 11 somun, 13 aile 10 somun, 6 aile 9 somun, 16 aile 8 somun, 13 aile 7 somun, 12 aile 6 somun, 10 aile 5 somun, 7 aile 4 somun, 5 aile 3 somun ekmek tüketerek beslenmektedirler. Bir somun 495 gramdır ve Ankara'da 80 kuruşa satılmaktadır. Ailelerin % 53'ü günde 8 veya daha fazla somun ekmek satın alarak beslenmektedirler. Başkaca :

- **İşçi aileleri enaz 3 veençok 15 somun ekmek tüketerek günlük ihtiyaçlarını karşılıyorlar.**
- **Her işçi ailesine düşen ortalama günlük ekmek miktarı 7.98 somundur. (3.950 Kg.) Ayni ailenin bir günde 27 gram et tüketebildiği dengesizliğin nekadar korkunç olduğunun anlaşılması için hatırlanmalıdır.**

Bu koşullar altında işçi ve ailesi fertleri yalnız yavan ekmekle beslenmektedirler diyebiliriz. Bu tarz beslenme ülkemizde birçok toplumsal sorunun ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bunların neler olduğu daha önce birçok kitap ve yazılarla açıklanmaya çalışılmıştır.

Ele alınan 100 işçi ailesinin günlük ekmek tüketimini ayrıntılı bir şekilde inceleyebilmek için (Şekil - 6) ya bakılmalıdır.

Bu koşullara göre beslenmekte olan işçilerimizin başka ülkeler işçileri ile işverimi, sağlık, sosyal davranış bakımından farklarını gelecek sayıda açıklayacak, olumsuz koşulların Türk toplumuna neye mal olduğunu anlatmaya çalışacağız.

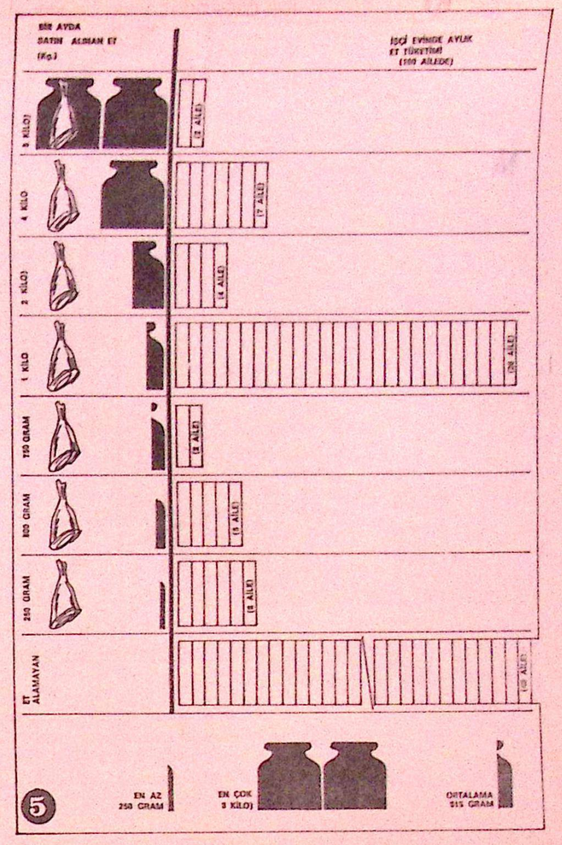

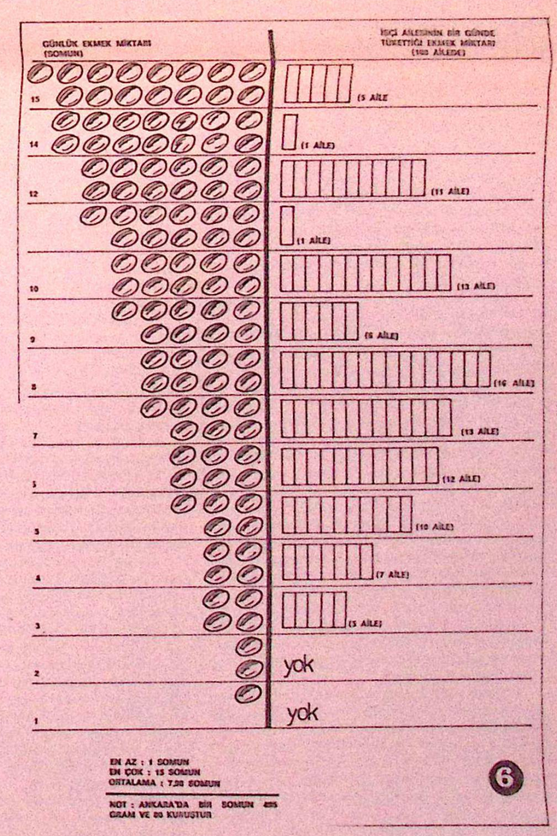

TAŞLAMA

ÇIKMAZ Kİ

Biz işçiyiz, ıstıraptır şarkımız
Bin dert ile döner durur çarkımız
Aş yerine çile dolar harkımız
Bu gidişe dur diyen de çıkmaz ki

Sırtımızda maliyenin vergisi
İçimizde ağır geçim sevgisi
Yaktı bizi tefecinin sinsisi
Fırsatçıya vur diyen de çıkmaz ki

İşçimisin, yüzün gülmez bir yerden
Zam istesen tokat gelir her yerden
Gelen vermez ne umarsın gidenden
Bu gidişe dur diyen de çıkmaz ki

Sendika var, sözleşme var, umut var
İşverenden "Vermem" diye komut var
Beş yüz kira, tek göz oda konut var
Bu gidişe dur diyen de çıkmaz ki

İşçiyim ben, böyle dertli yazarım
Cebimde yok, on nüfusa bakarım
Kazık yerim bütçem yetmez kızarım
Dert dinleyip çare bulan çıkmaz ki

Emrullah TAŞYARAN

SOVYET İŞÇİLERİ KREMLİNİN DIŞ POLİTİKASINA KARŞI

Moskova'daki evlerin kapılarının altından atılan bazı el ilânlarında, Sovyet işçilerinin, Kremlin liderlerinin uygulamakta olduğu dış politika sert bir şek'de eleştirilmektedir. Bilhassa, yabancılara yapılan silâh, malzeme ve yiyecek yardımında hükümetin çok ölçüsüzlükler yaptığını belirten bildiride şunlar yazılmaktadır :

«— Şimdiye kadar Mao Çe Tung'un rejimini oturtması için milyarlar harcandı. Vietnam'a hemen her gün 3 milyon ruple (30 milyon TL.) vermekteyiz. Küba'ya her allahın günü 10 milyon, Araplara da 15 milyon liralık yardım gönderiyoruz. Bu yüksek meblâğları artık «Hürriyet mücahitleri için» diye ona - buna peşkeş çekeceğimize, kendi ülkemizin sosyal kalkınması ve güçlenmesine ayırmamız gerekir. Dünyanın en zengin topraklarına sahibiz. Dünya'nın ikinci büyük sanayi ülkesiyiz. Fakat, hayat seviyesi ve gelir yüksekliği yönünden dünyanın 26. cı sırasını tutmaktayız. İşçilerimiz, Amerikan, İngiliz ve Alman işçilerinden daha az ücret alıyorlar. Bu durumu değiştirmek zamanı gelmiştir!...»

Böylece, ilk kez, Aydınlar ve bilginlerden sonra, Sovyetler Birliğinde İşçiler de, ülkelerde uygulanan dış politikaya karşı tepkilerini göstermeye başlamışlardır.

DÜNYADA İşçi hareketleri

McGOVERN VE EŞİ

BAŞKAN NIXON VE EŞİ

Amerikalı İşçilerden İkisine de OY YOK

Amerikan İşçi Sendikaları Konfederasyonu (AFL - CIO) İcra Komitesi, önümüzdeki ay yapılacak Başkanlık seçimlerinde, sendikaların izliyecekleri politikayı tespit etmek üzere özel bir toplantı yapmışlardır.

Konfederasyon Genel Başkanı **George Meany'** nin yayınladığı Bildiri'de, her iki Cumhurbaşkanı adayının kişilikleri ve sendikalarla, işçilere karşı davranışlarının gözden geçirildiği belirtilerek, her ikisinin de desteklenmeye değer bulunmadığı açıklanmaktadır.

Bilindiği üzere, Başkan Nixon iki yıl önce, doların kriz geçirdiği günlerde ilân ettiği ekonomik tedbirler arasında, ücretlerin dondurulmasını ve 6 ay süreyle hiç bir artış talebinde bulunulmamasını istemişti. Başkanın bu kararını çok sert bir şekilde karşılayan Konfederasyon başkanı Meany :

— Vaşington'daki buda'a, işçilerin içinde bulunduğu geçim sıkıntılarından habersiz görünüyor. Ama, unutmasın ki, bunun hesabını biz ondan soracağız. Onun bir daha Beyaz Saray'a gönderilmemesi için elimizden geleni yapacağız!.

demişti. Şimdi, anlaşılan o hesap günü geldi. Sendika temsilcileri durumun muhakemesini yapmışlar, NIXON'un seçilmesini istemediklerini belirtmişlerdir.

Demokrat Parti adayı Mc Govern de işçilerin gözünde makbul bir adam görünmüyor. Bildiri bu hususta şu gerekçeyi öne sürmektedir :

«—Taft - Hartley kanununun 14/b fıkrasının değiştirilmesi (grev zamanında işyerinde sendikasız işçi sokulmasına imkân tanıyan hüküm) için senatoda yapılan müzakereleri yarıda bırakan bir önergeye oy kullanmıştır. Ayrıca, Konfederasyona bağlı sendikalarımızın bir çoğundan, Mc Govern'nin adaylık kampanyası süresince yaptığı konuşmaları beğenmedikleri hususunda raporlar aldık. Savunma bütçesinde yapmayı düşündüğü büyük kesintiler işsizliğin genişlemesine sebep olabilecek mahiyettedir. Sosyal güvenlik ve vergilerde yapacağını söylediği reformlar açık ve tatmin edici görünmemektedir. Bu yüzden, bu adayı desteklemeye layık bulmadık.»

Görülüyor ki, Amerikan sendikaları, Türkiye'de bazılarının sandığı gibi, PARTİLERÜSTÜ kalıp, işin içinden çıkmaya çalışmamaktadır. Açık açık, kimi niçin desteklemeyeceklerini belirten bildiriler yayınlıyorlar.

Amerikan Konfederasyonu, önseçimlerde önce senator Hubert Humphrey'i desteklemeye karar vermişti. Ancak bu aday yarıştan çekilince Demokrat partiden Maine senatörü Edmund Muskie' yi desteklemek üzere, 400'den fazla önseçim delegesine talimat vermişti. Bu aday da vazgeçince, mevcut adayların her ikisini de beğenmediğini belirterek, seçimlerde kendilerini desteklememeye karar vermiştir. Ancak, bu kararlarında bir başka nokta daha vadır. O da şöyle ifade edilmektedir:

«— Nixon'u desteklememeye, onun için oy kullanmamaya, onun için çalışmamaya karar verdik. George Mc Govern'e da oy vermiyeceğiz!.. Üyelerimiz, bunlardan beğendiklerine oy vermekte serbesttirler. Biz, Konfederasyon olarak, Senato ve Temsilciler Meclisi seçimlerinde, kimi destekliyeceğimizi karara bağlıyacağız!.»

İŞÇİ EGİTİMİ

«...Dünyanın her tarafında işçiler şunu anlamışlardır ki, eğitim onların hem maharetlerini, bilgilerini arttırmakta, hem de asıl önemlisi, sendikacılık bilincini, demokratik düzene bağlılıklarını, başka sendikalar ve uluslarla dayanışma ruhu içinde nelerin başarılabileceği inancını kuvvetlendirmektedir...»

F. VELAZQEZ

Mexico İşçi Konfederasyonu
ICFTU Yönetim Kurulu Üyesi

Son yıllarda Sendikaların en çok önem verdikleri ve başlıca ilgi konusu haline getirdikleri sorun, işçilerin eğitimidir. ABD ve Kanada gibi bu konulara eskiden beri geniş çapta yer ayıran ülkelerin yanıbaşında Güney Amerika ülkelerinde de mesele giderek yaygın ve ciddi bir şekilde ele alınmaya başlamıştır. İşçi Eğitimiyle ilişkili olarak bir yandan, Mexico'daki Lâtin Amerika Sendikacılık Enstitüsü, öte yandan ICFTU ve ORIT örgütleri çeşitli proğramlar hazırlamakta ve uygulanmasına yardımcı olmaktadırlar. Milli Konfederasyonlarla birlikte ITS teşkilâtları, kurslar, seminerler, toplantılar biçiminde bir çok eğitim projesini yürütmektedir. Bunların dışındaki kapsamlı geniş projeleri de ORIT örgütü üzerine almaktadır.

Uygulanmakta olan bu programların bir kısmı, işe ve sendikacılığa yeni giren üyeleri yöneltmek amacını öngörmekte olan oldukça basit seviyeli kurslardan ibarettir. Bazıları da ileri seviyede kurslar olup, işçi eğitiminde görev alacak olan personeli yetiştirmek maksadını gütmektedir. Bu arada, işçi eğitimini yürütecek personelin yetiştirilmesinde, sanayi kuruluşları, hizmet kesimlerindeki son gelişmelerin izlenmesi, ülkenin tarım, eğitim, ekonomi, siyasal konularındaki durumun kavranılması başlıca önem kazanan sorunlardır. Bunları işçi eğiticilerine anlatmak üzere kendi mesleğinde ve konusunda çok iyi hazırlanmış, otorite olmuş kimselerden faydalanılmaktadır. Bu çabalar, hem sendikacıların ufuklarını genişletmekte, işçi eğitimin'n kapsamını zenginleştirmekte, hem de, sendikaların ilgi alanına girmesi gereken konuların tespitine yardımcı olmaktadır. Bunun ötesinde ,ülkenin çeşitli sorunlarına böylesine bir bakış açısı ile yönelince, sendikacılarda kendi sınıfsal çıkarlarıyla birlikte, demokratik sendika dayanışmasının hangi temellere oturması gereği daha iyi ortaya çıkmaktadır.

Bunlarla ilgili bir örnek vermek isterim. Meksika Sendikalar Konfederasyonu, kurulduğu 1936 yılından beri işçi eğitimine önem vermektedir. 1962'de, kendi adına bir İşçi Eğitim Enstitüsü kurmuştur. Bu tarihten bu yana, Konfederasyonumuz, işçilerin temel sendikacılık eğitimleri yanında genel ve kültürel konularda, yurt sorunları üzerinde ve kendi mesleklerinde almaları gereken eğitimle ilgili faaliyetler iki misline çıkarılmıştır.

Enstitünün personel, malzeme ve mali yükünü Konfederasyon üzerine almaktadır. Bunun yanında, bazen ortaklaşa programları ICFTU ve ORIT ile birlikte yürütmekte, onların mali ve teknik yardımlarını sağlamaktadır. Bazı hallerde ILO ile ortaklaşa eğitim çalışmaları da yapılmaktadır. Şimdiye kadar, Milli Pruduktivite Merkezi, İşçi Hazırlama Merkezi, Amerikan Sosyal Güvenlik Cemiyeti ve Çalışma ve Sosyal Yardım Bakanlıklarının katıldıkları pek çok ortak seminer düzenlenmiştir.

Vatandaşlık ve genel kültür konularındaki eğitim ve meslek öğretimi gibi konularda Enstitümüz, işçi istihdam eden ve eğitim diğer bütün kuruluşlardan da yararlanmaktadır.

Sendikacılıkla ilgili sorunlar ve daha çok teknik yönü bulunan konularda, eğitim proğramlarının uygulamasına ICFTU ve ILO ile birlikte Amerika ve Avrupa'nın bir çok uluslararası kuruluşları ile işbirliği yapılmaktadır. Cenevre ve Turin'de bulunan enstitülere yetiştirilmek üzere öğrenci gönderilmektedir. İşçi Eğitim Enstitüsünün Müdürü Dr. Bernodos Cobos aynı zamanda, ILO'nun danışmanlarındandır.

Son zamanlarda Konfederasyonumuz Milli ve Milletlerarası konularda bir seri toplantı ve seminerler düzenledi. Bu toplantı ve seminerlere, memleketimizdeki sanayi kuruluşları ve örgütlerinin temsilcileri ile birlikte kendisine bağlı sendikaları, Devlet, mahalli idareler ve Bölge kuruluşlarından eğitimle ilgilenen pek çok yetkiliyi de çağırdı.

Bu örnekte de görüldüğü üzere, işçi eğitimi yapmak istiyenler, maddi güçlüklerden yılmamalıdırlar. Bir kez eğitime karar verdinizse, paranın bulunması kolaylaşır. En ilginç yanı da şudur ki, bizzat işçiler kendilerine böylesine yararlı bir eğitim proğramı sunulacağını anlayınca, pek çok yardımlarda bulunmakta ve çabalarınızı desteklemektedirler. Çünkü, Dünyanın her tarafında işçiler şunu anlamışlardır ki, eğitim onların hem maharetlerini, bilgilerini artırmakta, hem de asıl önemlisi, sendikacılık bilincini, demokratik düzene bağlılıklarını, başka sendikalar ve uluslarla dayanışma ruhu içinde nelerin başarılabileceği inancını kuvvetlendirmektedir. Bu da Hür Dünya İşçi Sendikaları Konfederasyonu çatısı altında toplanan kuruluşların amaçladıkları başlıca değerli hedeflerden birisidir.

MİZAH ..!

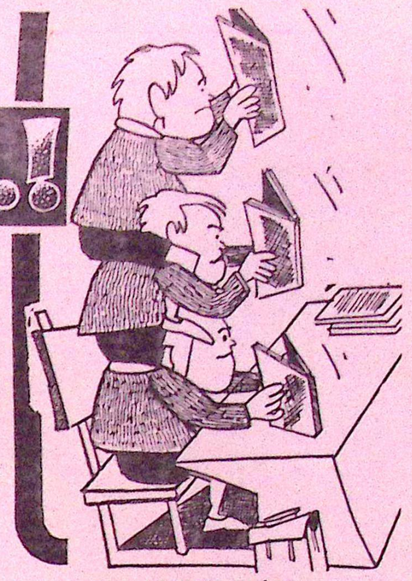

Bazı okullarda üçlü öğretim yapılıyor.

BÖCEKLENMİŞ

Evin hanımı, kocasına dert yandı:

— Bizim kız sinemada böceklenmiş...

— Eyvah! Bu belediye de hiçbir şeye bakmıyor ki!

— Belediyenin ne kabahati var ayol?...

— Daha ne kabahati olacak hanım! Sinemaları temiz tutmazsa işte kızımız böyle bitlenir!...

— Ben kızımız bitlenmiş demedim ki...

— Ya ne dedin?...

— Böceklenmiş dedim...

— Peki, o da ne demek?

— Sinemada bir delikanlı ile tanışmış, sevişmişler, evlenmeye karar vermişler. Resmini göstermiş: Kara kuru, böcek gibi bir oğlan...

Herkesin bildiği casus

Bir ajan görevlendirildiği bir şehirde aradığı apartmanı buldu. Aradığı adamın adını biliyor fakat oturduğu kapı numarasını bilmiyordu. Aradığı adamın soy adı Smits'di. Ve apartmanın bütün katlarında aynı soy adını taşıyanlar oturuyorlardı..

İlk kapıyı çaldı ve parolayı söyledi. Kapıyı açan adam "Sizin aradığınız casus Smits üçüncü dairede oturuyor" dedi.

Bayağı iyileşmiş

Hastasına, şehir dışında bağlık bahçelik bir ev almasını salık veren ruh doktoru, aynı adamı bir yıl sonra karşısında görünce sordu:

— Namısınız, tavsiyelerime uydunuz mu?

— Hem de harfi harfine uydum, dedi eski hasta. Tabiatın kucağında yaşıyorum ve kendimi çok iyi hissediyorum. Bir gün ziyaretime gelirseniz şahane evimle, uçsuz bucaksız topraklarımı görürsünüz. Cennete çevirdim aldığım yerleri canım. Bir hektar şeftalilik, bir hektar boş arazi... Bir hektar kirazlık, bir hektar boş arazi... Bir hektar elmalık, bir hektar boş arazi...

Dünün akıl ve ruh hastasına kuşkulu gözlerle bakan doktor, sordu:

— Haydi elmalığı, kirazlığı, şeftaliliği anladık ama hektar hektar boş araziyi ne yapıyorsunuz?

— Bilmeyecek ne var doktor bey, dedi adam. Yediğimiz meyvelerin çekirdeklerini atıyoruz!...

Yeni zengin

Spor-Toto'dan büyük bir para kazanınca yeni ve lüks, bir apartmana taşınmışlardı. Bir gün - gece kondular dan tanıdığı arkadaşı ziyaretine gelmişti. Laf arasın da misafir sordu.

-"Yeni evinden memnun musun?"

-"Evet çok memnunum. Çeşmeden su taşıma derdinden kurtuldum.. Gece yarısından sonra kalkıp musluktan akacak suyu bekliyorum gelince ne kadar kap kaçak varsa dolduruyor.. Sonra kahvaltıyı hazırlıyorum."

Pişmanlık

Adam arkadaşına dert yanıyordu :

"-Gece gündüz çalıştım, oğlan okuyup adam olsun diye İstanbul'a para yağdırdım. Hatta ona para yetiştirmek için baba yadigârı bahçeyi bile sattım, İşittim ki paraclarımı kadınlara yediriyormuş. Böyle olacağını bilseydim..."

"-Bilseydin böyle bol para göndermezdin değil mi?"

"-Hayır öyle demek istemedim... Bilseydim ben de onunla İstanbul'a gider birlikte eğlenirdim."

Sebebi varmış

Küçük balık peşini bırakmayan büyük balığa "sakın beni yutmaya kalkma sonra hasta olursun" deyince büyük balık sordu. "Hasta olacağımı nereden biliyorsun?" Küçük balık ağzından çıkardığı bir mezbaha artığını göstererek şu cevabı verdi. "Ben Haliç'ten geliyorum. Orada mezbaha artıklarını yemiştim. Zehirlenmiş olabilirim."

-Biraz kendine gel bir iki yumruk ta sen at..

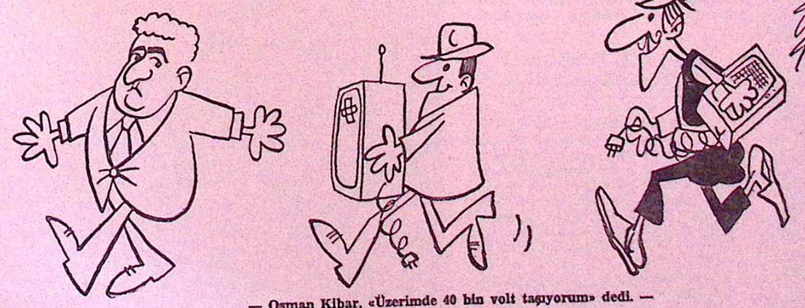

— Osman Kibar, «Üzerimde 40 bin volt taşıyorum» dedi. —

YAZISIZ

UZUN İSİM

İlkokula gidiyorduk, Sosyal Bilgiler dersinde iki arkadaşımız gürültü ediyorlardı. Öğretmenimiz derste konuşulduğu zaman çok kızardı. Arkadaşlarımıza dersten sonra kalıp istimlerini, beşeryüz kere yazmalarını söyleyince, Abdülkadir arkadaşımız ayağa kalkarak:

— Öğretmenim çok haksızlık ediyorsunuz! dedi.

— Niçin oğlum? diye öğretmenimiz sordu.

— Öğretmenim, arkadaşımın adı Ali Can, benim ise Abdülkadir Özyiğitoğlu, bu haksızlık değil de nedir öğretmenim?

NİÇİN İÇİLİR?

Bir akşam meyhaneye gitmiştim. İçkiyi biraz fazla kaçıran bir arkadaş yanıma gel di:

— Hangi rüzgar seni bu raya attı? Sen hiç bu yerlere gelmezdin... dedi.

Lâtife olsun diye:

— Karım beni terketti. Çok üzgünüm. Buraya efkar dağıtmaya geldim, dedim.

Arkadaş bir kahkaha attı:

— Karısı terketti diye insan üzülür mü? Halbuki ben aksine bu akşam karımdan ayrılışımın yıldönümünü kutlamak için buraya geldim!

Şevket Yürek

Yaşasın Cumhuriyet

CUMHURİYETİN İLÂNININ 49'NCU YILINI KUTLADIK. GENÇ TÜRK DEVLETİNİN BU İLERİ YÖNETİM BİÇİMİNE GEÇİŞİNİ SAĞLAYANLARA TOPLUMUMUZUN ŞÜKRAN BORCUNU BİR KEZ DAHA TEKRARLADIK. 49 YIL ÖNCE HENÜZ BAZI ŞEYLERİN, DEĞİL KANUNLAŞMASI, LÂFININ DA HİÇ EDİLMESİNDEN KORKULDUĞU BİR DÖNEMDE, BÜYÜK ÖNDER ATATÜRK'ÜN DÜŞÜNCE DÜZEYİNDEN ÇIKARIP TEKLİF HALİNDE MİLLET MECLİSİNE SUNDUĞU CUMHURİYET'İN ONAYLANMASI ARADAN GEÇEN YILLAR ZARFINDA DEĞERİ BÜTÜN BÜTÜN ANLAŞILAN BİR ATILIMDIR. ELLİNCİ YILA GİRERKEN YAKIN TARİHİMİZİN BU EN GÜÇLÜ İLERİ ADIMINI GERÇEKLEŞTİRENLERİ SAYGIYLA ANIYORUZ.

Tarih 27 ekim 1923 cumartesi... Hüseyin Rauf Beyin **(rahmetli Orbay)** çekilmesinden sonra İkinci Büyük Millet Meclisi tarafından Başvekâlete seçilen Ali Fethi Bey **(rahmetli Fethi Okyar)** Meclis Reisi Mustafa Kemal Paşa'ya şu gerekçe ile hükümetin istifasını bildiriyordu:

«— Türkiye Devletinin, karşısında bulunduğu iç ve dış çetin, önemli, hayatî ödevleri kolaylıkla sonuçlandırmayı başarabilmesi için çok kuvvetli ve meclisin tam desteğine sahip bir Bakanlar Kuruluna kesin lüzum olduğu inancındayız. Bu sebeple Yüce Meclisin her bakımdan güvenine dayalı bir vekiller heyetinin kuruluşuna hizmet etmek maksadıyla çekildiğizi sayın ile arz ederiz, efendim.»

28 EKİM 1923 PAZAR AKŞAMI ÇANKAYA'DA

Halk Fırkası Grup İdare Heyeti Reisi de olan Ali Fethi Bey, Grup İdare Heyetinin hazırladığı yeni vekillikler için aday listesini Mustafa Kemale verdiği 28 ekim 1923 pazar sabahı, listeyi incelediği zaman gördü ki, yeni seçilecek olanlar, çekilenlerden kuvvetli olamıyacaklardır. Çünkü asıl mesele, şahıslarda değil **sistem**'dedir: Dört yıldır yürütülen tarza gerçek adını koymak lâzımdır ve günü gelmiştir: Hâkimiyet kayıt sız şartsız millette olursa bu devlet şeklinin adı tartışmasız CUMHURİYET'tir.

Pazar akşamı kendisini mecliste ziyarete gelen Kemalettin Sami ve Halid Paşaları da beraberine alan Mustafa Kemal, Çankaya'ya Milli Müdafaa Vekili Kâzım, Hariciye Vekili İsmet Paşaları, istifa eden Başvekil Fethi Beyi davet eder. Köşkte Rize Mebusu Fuad ve Afyon Mebusu Ruşen Eşref Beyler de vardır. Hep beraber yemeğe cturulur ve Mustafa Kemal Paşa:

«— Yarın Cumhuriyeti ilân edeceğiz...» der.

«TÜRKİYE DEVLETİNİN ŞEKLİ CUMHURİYETTİR!»

O gece Çankaya'da Mustafa Kemal, yanına İsmet Paşa'yı alarak, 1337 **(1921)** tarihli Teşkilât-ı Esasiyede devletin şekli üzerinde şu değişikliği yaptı ve birinci maddenin sonuna şu fıkrayı ekledi: —— **Türkiye devletinin şekl-i hükümeti Cumhuriyettir.»**

SAAT 20.30... YAŞASIN TÜRKİYE CUMHURİYETİ!..

Akşam olmuştu: Saat 18.05'di.

Grub toplantısından sonra Millet Meclisinin **açık oturumu** başladı. Başkanlık makamında, Başkan vekillerinden Çorum Milletvekili İsmet **(Eker)** Bey vardı. Kanun-u Esâsi **(Anayasa)** encümeni maddelerin literatürünü hazırlamıştı. Başkan, encümenin tâdil teklifinin **ivedilikle** görüşülmesi teklif edildiğini bildirdi, kabul edildi ve maddeler okunmaya başladı.

Saat 20.30'da değişiklikler **ittifakla** kabul edildi, Cumhurbaşkanlığı için seçime geçildi: 158 reyin tümü ile Ankara Mebusu Gazi Mustafa Kemal Paşa Türkiye Cumhuriyetinin İLK BAŞKANI intihab edildi.

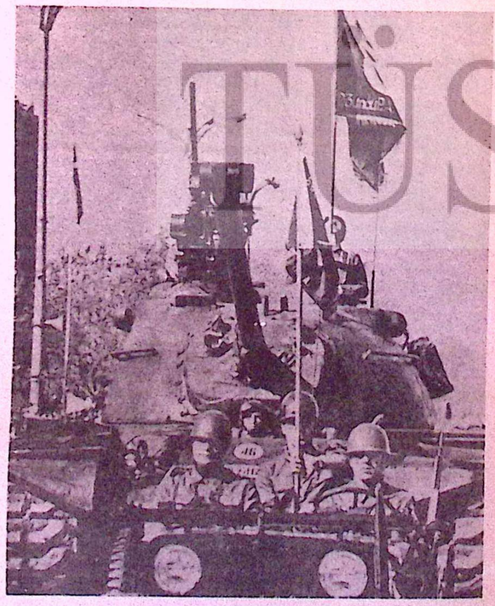

GENEL-İŞ İşçi Egitim VE Dinlenme SİTESİ

Bilindiği üzere, Genel - İş'in V. Büyük Kongresince kabul olunan faaliyet raporumuzda, işçi eğitimine geniş yer verilmişti. Geçen yıl 7 bölgede, şube yöneticileri seviyesinde uyguladığımız eğitim programı süresince, üyelerimiz, eğitim çalışmalarının daha mükemmel bir düzeye çıkarılması için, sabit ve devamlılık arzeden bir eğitim tesisine olan ihtiyacımızı sık sık dile getirmişlerdir.

Kongremizde de bu dilekler hem tekrar edildi, hem de, bu konuyla ilgili önerimiz kabul olundu.

İşçiden aldığı aidatların bir kısmını, işçinin eğitimine harcamak suretiyle tekrar İşçi'ye iade etmek, sendikamızın uyguladığı temel ilkelerden birisi olmuştur.

Bu ilkeden hareket eden sendikamız, Türkiye'nin en mükemmel eğitim tesislerini kurmanın çabasında olmuş ve ilk aşamada, gerekli hazırlıkları tamamlamıştır. İzmir civarında satın aldığı 100 dekarlık arsa üzerinden kurulacak eğitim ve dinlenme sitesinin yerleşme planı ve mimari projeleri tamamlanmış bulunmaktadır. Proje nihai şekle ulaşmış ve ihaleye hazır duruma getirilmiştir.

Resimde maketini gördüğünüz bu proje ile Sendikamız iki yönlü bir yatırıma girecektir. Birinci amacımız, şimdiye kadar hiç bir sendikanın girişmediği ciddi bir eğitim tesisini meydana çıkarmaktır. Bu tesislerde :

1. **Sürekli, kısa devreli, yönetici kursları açılarak, yöneticilerimizin genel kültürlerini yenilemeleri sağlanacak, dünya ve Türk sendikacılığındaki gelişmeleri takip etme imkânları verilecektir.**
2. **Eğitim tesislerimizde bir İŞÇİ KOLEJİ kurulacaktır. Bu kolejde çağımızın ve ülkemizin ihtiyaçlarına cevap veren bilgili, iyi yetişmiş sendikacılar hazırlanacaktır. Böylece, Türk işçisinin Anayasal hak ve menfaatlarının korunmasında, yeteri kadar iyi techiz edilmiş sendika yöneticileri ve işçi liderleri yetiştirilmiş olacaktır.**
3. **İleride, tesisler geliştirildikçe, burada bir İŞÇİ AKADEMİSİ kurulması mümkün olacaktır. Türk sendikacılığının ihtiyacı olan her çeşit personel ve teknikler bu Akademide hazırlanacaktır. Üç yıllık bir eğitim verecek olan bu akademi, müstakbel İşçi Üniversitesinin çekirdeği olacaktır.**

Bağlı bulunduğumuz PSI ve ICFTU gibi uluslararası kuruluşların da kabul edeceği üzere, işçi eğitimine verilecek önem, sendikaların geleceğini teminat altına almak bakımından, en önemli konulardan birisidir.

İkinci amacımız, sendikamız mensuplarının dinlendirilmesi ve ucuz, sağlıklı ve temiz bir yerde aileleriyle birlikte tatillerini geçirebilmelerini sağlamaktır. Bunun için, şimdiye kadar pek çok sendikanın yaptıklarından daha mükemmel ve daha geniş bir tesise ihtiyaç olduğu düşünülmüştür.

Dinlenme sitesinde, üyelerimizden başka, yabancı ülkelerin işçilerinin yaz tatillerini geçirmeleri ve bu yolla, tesislere yapılan yatırımların bir kısmının kendi kendini ödemesi imkânı sağlanmış olacaktır. Şimdiden bu hususta yaptığımız araştırmalar çok olumlu sonuçlar vermiştir. Bilhassa, İngiltere, Almanya, İsveç, Norveç ve Danimarka gibi kuzey Avrupa ülkelerinin kardeş sendika yöneticileri, böyle bir tesisi gerçekleştirdiğimiz takdirde, kendi üyelerinin yaz tatillerini geçirmelerini sağlamak üzere işçi turizmi programları hazırlıyacaklarını belirtmişlerdir.

Yukarıda belirttiğimiz her iki amaç için gerçekleştirmeye çalıştığımız SİTE'nin birinci bölümünde, EĞİTİM MERKEZİN'de 100 yatılı öğrencinin ihtiyacı olan her çeşit tesis bulunacaktır. Dersaneler, laboratuvarlar, konferans salonu, yemekhane ve Yabancıdil öğretimi için gerekli araçlar eğitim tesisimizin başlıca özelliklerinden olacaktır. Dinlenme Sitesinde de 375 kişilik yatak ve yemek salonları ile diğer turistik kolaylıklar bulunacaktır.

Genel - İş Sendikası yukarıda açıklanan özelliklere sahip BÖLGE EĞİTİM TESİSLERİ kurma kararındadır. İzmir tesisleri bunun birincisini teşkil etmektedir. Daha sonra, KARADENİZ, AKDENİZ, DOĞU ve Orta Anadolu bölgelerinde de benzer tesislerin kurulmasına gidilecektir.

Bu tesislerde, Milli ve Milletlerarası kurslar, seminerler, eğitim programlarının uygulanabileceği nitelikte bir merkez olarak planlanan tesislerimizde şimdiden pek çok ülkenin sendikaları ilgi göstermektedirler.

Özellikle Uluslararası Kamu Hizmetler Federasyonu (PSI) ve diğer kuruluşların yapacakları kongreler, konferans ve bölgesel toplantılar için de uygun şartlar, projede gözönünde tutulmuştur. Bu suretle, Tesislerimiz, aynı zamanda, masraflarını karşılayan bir kaynak yaratacaktır. Bilindiği gibi, Milletlerarası kuruluşlar, Federasyonlar, her yıl çeşitli ülkelerde, pek çok toplantılar düzenlemekte, kongreler yapmaktadır. Bu toplantılar da, çoğu kerre, tesis ve imkânları elverişli olan ülkelerde yapılmaktadır. Bu maksatla, toplantının yapıldığı ülkeye pek çok sayıda delege ve temsilci gelmektedir.

Tesisimizin ikinci amacı, sendikamız mensuplarının dinlendirilmesi ve ucuz, sağlıklı ve temiz bir yerde aileleriyle birlikte tatillerini geçirebilmelerini sağlamaktır. Bunun için, şimdiye kadar pek çok sendikanın yaptıklarından daha mükemmel ve daha geniş bir tesise ihtiyaç olduğu düşünülmüştür.

Dinlenme sitesinde, üyelerimizden başka, yabancı ülkelerin işçilerinin yaz tatillerini geçirmeleri ve bu yolla, tesislere yapılan yatırımların bir kısmının kendi kendini ödemesi imkânı sağlanmış olacaktır. Şimdiden bu hususta yaptığımız araştırmalar çok olumlu sonuçlar vermiştir. Bilhassa, İngiltere, Almanya, İsveç, Norveç ve Danimarka gibi kuzey Avrupa ülkelerinin kardeş sendika yöneticileri, böyle bir tesisi gerçekleştirdiğimiz takdirde, kendi üyelerinin yaz tatillerini geçirmelerini sağlamak üzere işçi turizmi programları hazırlıyacaklarını belirtmişlerdir.

Yukarıda belirttiğimiz her iki amaç için gerçekleştirmeye çalıştığımız SİTE'nin birinci bölümünde, EĞİTİM MERKEZİN'de 100 yatılı öğrencinin ihtiyacı olan her çeşit tesis bulunacaktır. Dersaneler, laboratuvarlar, konferans salonu, yemekhane ve Yabancıdil öğretimi için gerekli araçlar eğitim tesisimizin başlıca özelliklerinden olacaktır. Dinlenme Sitesinde de 375 kişilik yatak ve yemek salonları ile diğer turistik kolaylıklar bulunacaktır.

Genel - İş Sendikası yukarıda açıklanan özelliklere sahip BÖLGE EĞİTİM TESİSLERİ kurma kararındadır. İzmir tesisleri bunun birincisini teşkil etmektedir. Daha sonra, KARADENİZ, AKDENİZ, DOĞU ve Orta Anadolu bölgelerinde de benzer tesislerin kurulmasına gidilecektir.

Bu tesislerde, Milli ve Milletlerarası kurslar, seminerler, eğitim programlarının uygulanabileceği nitelikte bir merkez olarak planlanan tesislerimizde şimdiden pek çok ülkenin sendikaları ilgi göstermektedirler.

Sorularınız Cevaplarımız

Geçen sayımızda işçilerden, (sigortalılardan), Sosyal Sigortalar Kurumuna kesilen primlerin çeşitleri, miktarları ve nedenlerine bu sayımızda değineceğimizi belirtmiştik.

İzmit, Konya ve Gaziantep'ten üç üyemizin suallerini cevaplamadan önce, primler konusundaki gereken açıklamayı yapıp, sonra da üç okurumuzun dileklerini yerine getirmeye çalışalım.

Sigortaya kesilen primler, Sigortalının çalıştığı sürece her türlü, hastalık, malûliyet, İş Kazası veya Meslek hastalığı ile analık hallerinde, kendisine sağlık yardımlarının yapılması, istirahatli olduğunda, kaybedeceği yevmiyesinin yerine geçici işgöremezlik ödeneği verilmesi, emekli olduğunda ömür boyu aylık, ölümünde ise geride kalan kanuni mirasçılarına dul ve yetim maaşı bağlamak üzere, Sosyal Sigortalar Kurumunda toplanmaktadır. Keza, evlenip işten ayrılan veya işten ayrıldıktan sonra bir yıl içinde evlenen kadın sigortalılara ödenen Evlenme Yardımı ile geçen sayımızda belirttiğimiz bütün sigorta kollarından yapılacak yardımlarla ilgili işlemlerin gecikmesi halinde, aylık bağlanmaya hak kazananlara veya toptan ödeme yapılacaklara istekleri halinde avans verilmesi de, Kurumca sağlanan prim gelirlerinden karşılanmaktadır.

Bu primlerin bir kısmı, Kurumun hizmetlerinin yürütümü için ayrılır geri kalan kısmı da, yukarda saydığımız sigorta kollarındaki yardımlara ve ödemeleri karşılamak üzere ayrılır.

Sigortalının aylık kazancının her 100 lirasından (7) veya (9) lirası kesilmektedir. Yani, ayda (1000) lira alan bir işçiden (70) veya (90) lira kesilir. Bunun mevzuata göre tarifi %7 (yüzde yedi), veya %9 (Yüzde dokuz) tutarında prim kesilmesidir. Sigortalının yalnız kendisine bakılıyorsa %7, eş ve çocuklarına da sağlık yardımı yapılmakta ise %9 kesinti uygulanır.

Sosyal Sigortalar Kurumunun, işçinin Sosyal Güvenliğini sağlayan bir kuruluş olması ve yaptığı çeşitli yardımların çokluğu düşünülürse kesilen bu primlerin yeterli olamıyacağı düşünülebilir. Gerçekten, kurumun yalnız bu kesintilerle yasaların yüklediği görevleri yürütebilmesi mümkün değildir. Bunun için yasaya bazı hükümler konarak, sigortalıdan kesilen primlere ilâveten işverenlerden de, çalıştırdığı işçinin Sosyal güvenliğine katkıda bulunmak üzere, işçinin kazancı miktarınca para kesilmektedir.

Sigorta primi işçinin Ücret (fazla mesai dahil), prim ve ikramiyelerinden kesilir. Aylık kazanca esas tutulan o ay çinde yolluk, doğum, ölüm ve evlenme ile aile ve çocuk zamları gibi yapılan ödemelerden sigorta primi kesilmez.

Sigorta primleri hakkındaki özet açıklamamızdan sonra, bu konuda varsa, okurlarımızın soracaklarını beklemekteyiz.

Şimdide okurumuzun sorularını cevaplayalım...

İSMAİL GENÇ (İZMİT) :

S O R U : 1947 yılında İzmir SEKA Fabrikasında (3) yıl çalıştıktan sonra askere gitmiştim. Bilâhare ve 1951 yılında aynı işyerine girerek 1954 yılında ayrıldım. 1951 - 1954 arası Sigortalıydım. Şimdi de ve 1959 yılındanberi Belediyede çalışmaktayım. Sigortadaki hizmetim ne kadar oluyor ve Emekliliğimi nezaman kazanacağım..?

C E V A P : Sigorta her nekadar «İşçi Sigortaları Kurumu» adı ile 1946'dan bu yana faaliyette ise de, 1950 yılına kadar işçiden yalnız, Hastalık Sigortası için prim kesilmiştir. Yani Sigorta işçiye, yalnız hastalığında yardım ediyordu. 1950 yılından sonra ise YAŞLILIK SİGORTASI için de prim kesilmeye başlamış ve sigortalının emekli olabilmesi sağlanmıştır. Bu nedenle 1947'den 1950'ye kadar olan hizmetlerinizin emekliliğinizde dikkate alınabilmesi için, o zamanki ücretiniz üzerinden borçlanıp, ödemeniz gerekmektedir. Bu işlem 1186 sayılı yasaya göre yapılmakta olup, nasıl hareket etmeniz gerektiği, adresinize bildirilmiştir. Bu hizmetinizi borçlanıp saydırdıktan sonra, sigortalılık süreniz, 1947'den bu yana devam etmiş sayılacaktır. Boşta kaldığınız süreleriniz de Sigortalılık sürenize dahil edilecektir. Çünkü, 506 sayılı yasanın 108'nci maddesine göre «Sigortalılık süresi» sigortaya tabi olarak ilk defa çalışmaya başladığınız tarihten başlar. Bu durumda 1947'den 1972'ye kadar 25 yıldır sigortalı sayılmaktasınız. Dolayısiyle de emekliliğe hak kazanmış durumdasınız. Borçlanarak saydırdıklarınızın dışında 1951 - 1954 arası (3) yıl, 1959 - 1972 arası (13) yıl devamlı olarak prim ödemişseniz, 506 sayılı yasanın 60'ncı madde (b) bendinin şart gördüğü BEŞBİN gün (13 yıl, 10 ay, 20 gün) lük prim ödeme şartını da yerine getirdiğiniz için, bugün, emekli olabilmenize engel hiçbir hal yoktur.

MUSA EROĞLU (KONYA) :

S O R U : 3.Haziran.1972 tarihinde bir çocuğum dünyaya geldi. Doğum parası alabilmek için 15.Eylül.1972 günü Sigortaya müracaat ettimse de, alamazsın dediler. Bir kuruş dahi alamadım. Biz sigortalı değilmiyiz, neden alamıyoruz..?

C E V A P : Durumunuz yukarıda değindiğiniz gibi ise, maalesef doğum parası alabilmeniz yani, ANALIK SİGORTASI'ndan faydalanmanız mümkün değildir. Çünkü 506 sayılı yasanın 46'ncı madde (A) bendine göre, «Gebelik yardımı alabilmek için, gebelik halinin hekim veya diplomalı bir ebeden alacağınız rapor ile ve **«DOĞUMDAN ÖNCE»**, Doğum yardımı alabilmeniz için de, «Doğumu takip eden **UÇ AY İÇİNDE** durumu Sosyal Sigortalar Kurumuna bildirmeniz gerekli idi. En geç 3. Eylül.1972'ye kadar müracaat etmeliydiniz.

Bu köşemize ait bütün sorularınızı, GENEL - İŞ EMEK - Milhatpaşa Cad. Süleyman Sırrı Sokak No.: 2/4 - ANKARA - adresine gönderiniz.

Bu Tesis SİZİN

İLK Adım

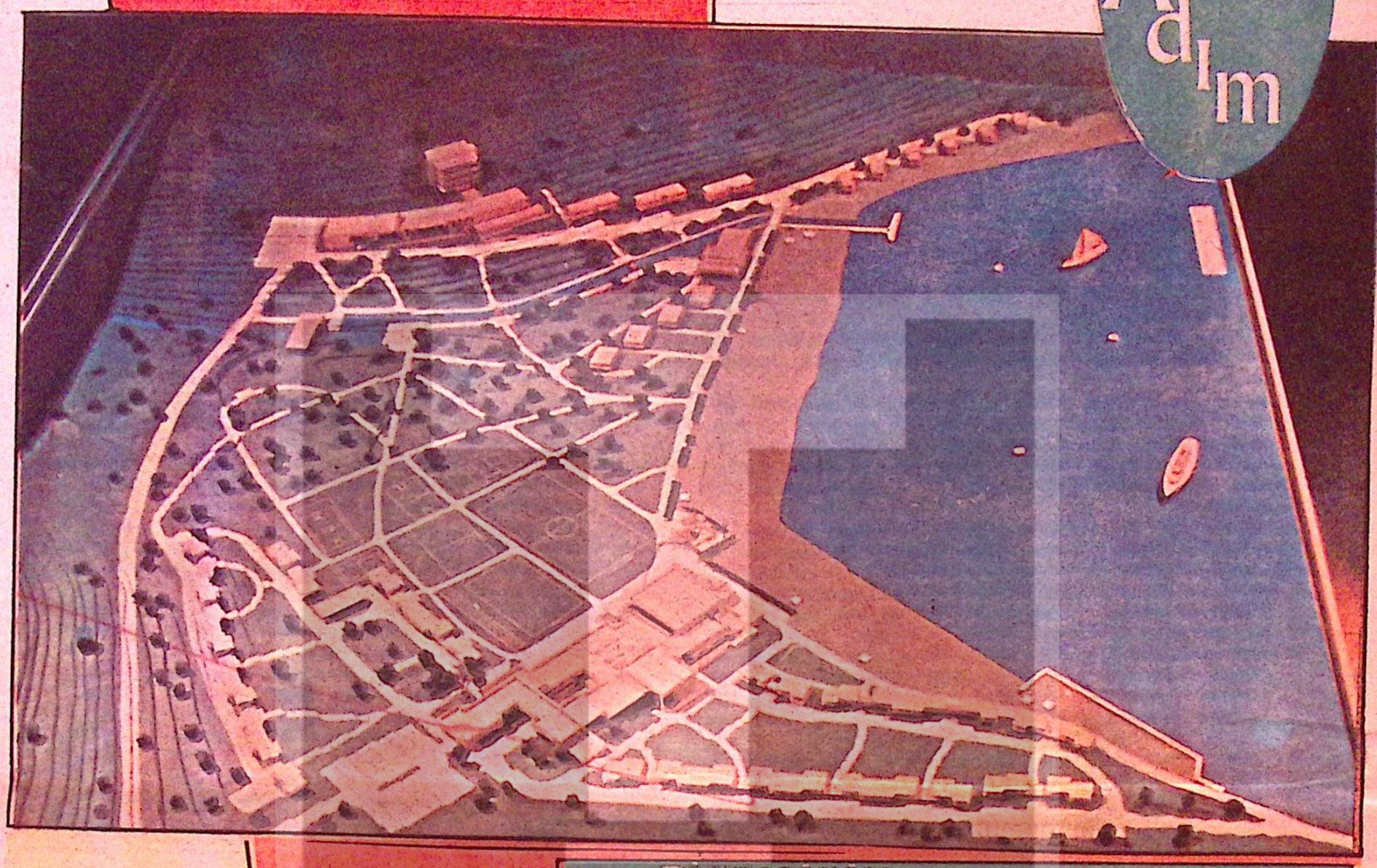

SİTEMİZİN MAKETİ

GENEL-İŞ

İşçi Egitim VE Dinlenme SİTESİ

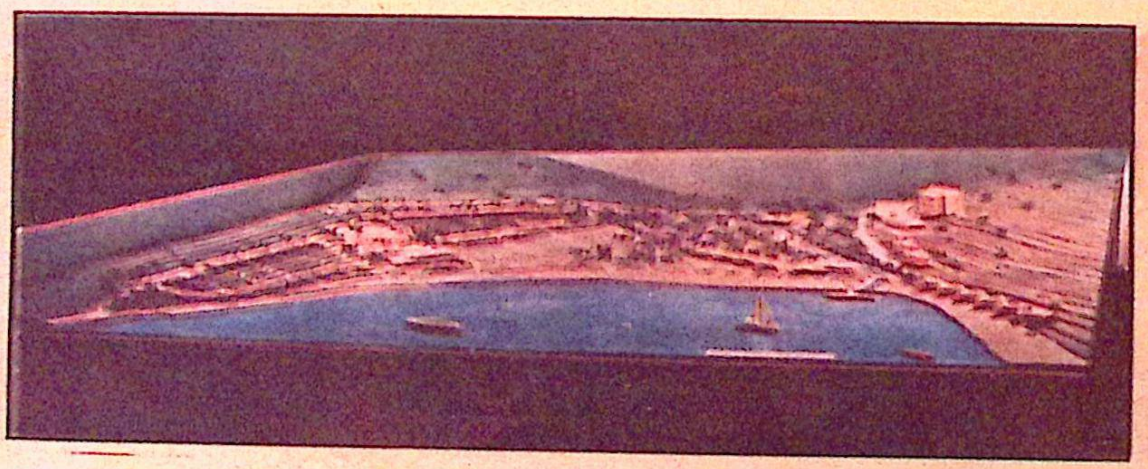

Plân ve Proje

HAZIR

Yazısı s.15'te

TÜSTAV